

URANUS: DE NIEUWE WERELD

Alle dingen nieuw

Uranus is de planeet van het bewustzijn van onze *geestkracht*, waardoor verandering, vernieuwing en bevrijding mogelijk is. Het is de eerste van de drie mysterieplaneten, Uranus, Neptunus en Pluto. Deze drie zijn niet los te denken van elkaar. De energie van Uranus kan de wereld veranderen, vernieuwen en bevrijden van oude blokkades omdat Uranus over *bewustzijn* gaat. Neptunus is de planeet van onze *liefdekracht* en Pluto de planeet van onze *wilskracht*. Die drie energieën samen kunnen de wereld een totale omwenteling geven! Want Uranus gaat over de creatieve kracht van onze geest.

Uranus is dan ook de planeet van bewustwording van onze geestkracht, waarin ons scheppend vermogen zit, onze creativiteit en kan daarmee de grote *bevrijder* zijn. Uranus bevrijdt ons van onze oude patronen, van alles wat de verbinding met onze ziel en onze geest blokkeert.

Maar Uranus kan pas vernieuwend zijn als de verbinding van onze ego's met ons hart is gelegd en daar is de verbindende kracht van Venus, de energie die harten ópenen kan voor nodig. Want alleen daar kan bewustzijn tot stand komen. Ons hart is immers de poort naar onze ziel en de weg naar onze geest, waar onze (geest)kracht zit. Vernieuwing kan alleen door die verbinding ontstaan.

“En zie, Ik maak alle dingen nieuw!”, zo staat er in de bijbel geschreven. Woorden van Jezus die ons in verbinding met onze hogere geestkracht brengt. Onze geest is de plek van waaruit we duisternis in licht kunnen veranderen. Dat heeft Hij ons voorgedaan.

Uranus is de heerser van het teken Waterman, die ons het nieuwe tijdperk inbrengt. We groeien van het ik-bewustzijn van overleving naar het wij-bewustzijn van saamhorigheid, door eerst goed het ik te leren kennen. Er zijn zóveel mensen op zoek naar zichzelf! Er zijn zoveel mensen die op zoek zijn naar wat er écht in hun hart zit en naar wat daarin belemmert! Want we voelen ergens dat dáár een geheim ligt, een mysterie, en dat ligt daar ook. Ons hart is de poort naar onze geestkracht, waar ons creatieve vermogen ligt (Uranus) om de wereld te veranderen, omdat ons hart de poort is naar de onvoorwaardelijke liefde van Neptunus, van waaruit we de wilskracht van Pluto op een positieve manier in kunnen zetten. En dan wordt alles nieuw.

Lichtjes

We zitten in een tijd waarin ons veel lichtjes op kunnen gaan. Om te beginnen bij ieder van ons individueel vanbinnen. We zijn hard aan het werk zou je kunnen zeggen, om bewust te worden van wie we eigenlijk zijn, met alle onrust van dien, maar hoe meer lichtjes daar zijn opgegaan, hoe meer we uit onze ikjes kunnen stappen en ons kunnen gaan inzetten voor het collectief.

We zijn vaak nog te druk met onszelf, zijn nog te veel gefocust op eigenbelang en dus is de nieuwe wereld er nog niet. Maar we werken wél hard mee aan een nieuwe wereld zodra we op zoek gaan naar lichtjes, ander woord voor bewustzijn, van alles wat onszelf van binnen én het collectief in de buitenwereld in negatieve gedachten gevangenhoudt.

De nieuwe wereld ontstaat zodra ieder van ons dat bewustzijn heeft, dat licht uitstraalt van positieve energie, naar alles en iedereen. Dan werken we van binnenuit aan een nieuwe wereld mee, maakt niet uit hoe. De vorm daarvan is zelfs totaal onbelangrijk, het gaat om die energie. We kunnen immers niet allemaal voor Greenpeace of voor Amnesty werken, dat hoeft ook niet. Want zodra we het bewustzijn krijgen dat negatief denken over het negatieve, het negatief in de wereld zich alleen maar versterkt, zodra we daar licht op krijgen, werken we hard mee aan de opbouw van een nieuwe wereld.

Positief denken zonder het negatieve te ontkennen is het meest krachtige wapen tegen negativiteit. Echt positief denken sluit de ogen niet voor alles wat negatief is, maar neutraliseert het wél. *Tel maar eens een plus (positief) bij een min (negatief) op, wat blijft er dan nog van het negatieve over? Helemaal niets! Het negatief is er dan nog wel, maar is niét meer actief in beweging en dan is er vrede en rust.*

We kunnen ons er nu van bewust gaan worden hoe belangrijk de manier is waarop wij denken. Het is zó belangrijk hoé we naar het leven kijken. Want ook al geloven we dat vaak niet, we hebben scheppend vermogen, onze creativiteit is enorm, ook al zijn we ons daar niet bewust van. We kunnen alles maken en breken, dat weet iedereen, maar we beseffen vaak niet hoe wáár dat is. We hebben ongelofelijk veel power, maar vooralsnog zetten we die geestkracht collectief onbewust vanuit onze ego's in. Zodra we doorkrijgen wat we op die manier onbewust met onze geestkracht doen kunnen we die kracht bewust in gaan zetten en dan kan er een tijdperk ingaan van vrijheid, gelijkheid en broederschap onder alle mensen. Dat is mogelijk!

Negatieve gedachten zijn altijd gebaseerd op angst. En vanuit angst is onze visie benauwd en benepen, angst breekt alleen maar af. 'Maken' berust op vertrouwen, 'breken' op angst. Daar kun je alles over lezen bij Pluto. Maar zodra we ons ervan bewust worden dat we écht vertrouwen kunnen hebben, dwars door alles wat dat tegenspreekt heen, dan kan werkelijk alles nieuw gaan worden. Dan kan ons creatieve vermogen een andere richting op gaan, omdat het dan vanuit een andere richting komt. Die kracht kom dan vanuit ons hoger zelf in plaats van vanuit het eigenbelang wat het ego altijd heeft.

Uranus heeft een *grensdoorbrekende energie* in alles, breekt dus ook door de

schillen van onze ego's heen, waardoor we licht kunnen krijgen op de wereld, op hoe die nu is en op hoe dat zo is gekomen. Uranus tilt ons op uit de oude wereld, een wereld waarin tot nu de saturnale beperking onze leidraad was, door ons bewust te maken van wat wij daar zélf in doen.

In Saturnus, zo hebben we gezien, zit altijd de begrenzing. Dat hoort bij de aarde. Omdat wij hier in 'de stof', in de vorm van de materie zitten. Vorm (die bij Saturnus hoort) is altijd begrensd en dat is maar goed, anders zou er niets concreet zijn. Maar Uranus doorbreekt alle vormen die onze zielenstroom belemmeren en dat zijn de vormen die geen echtheid, geen essentie, geen inhoud bevatten. Uranus bevrijdt ons van de ballast van holle vormen en opent daarmee alle grenzen waardoor *veranderingen* tot stand kunnen komen.

Het bewustzijn van Uranus stijgt boven het aardse uit en breekt daarmee dwars door de aardkorst heen. En dat kan zowel letterlijk in aardschokken zijn, die aardverschuivingen geven, als figuurlijk in schokeffecten en verschuivingen binnen onszelf. Uranus rammelt aan ons van alle kanten, opdat we wákker kunnen worden en ons lichtjes op kunnen gaan in wat de intentie van onze ziél is. En daarin worden de intenties van onze ego's doorbroken! Uranus blijft niet steken in het logische denken van ons brein. Het is de hogere octaaf van Mercurius, waarin hoofd en hart, verstand en gevoel, het mannelijke en het vrouwelijke gelijkwaardig zijn verbonden en het is Venus die daar de verbindende kracht voor heeft. Venus speelt niet voor niets zo'n belangrijke rol in deze tijd!

Uranus is ook de energie van intuïtie, die voluit kan stromen zodra ons hart geopend is en ons denken en ons gevoel evenwichtig verbonden zijn. Dwars door alles wat er gebeurt heen, kunnen ons veel lichtjes opgaan in deze tijd!

Neutraliteit

Uranus brengt bewustzijn en dat tilt ons boven ons ego uit. Niet dat het ego dan geen rol meer speelt, want dat ego blijft altijd. Een ego hoort bij mensen. Maar zodra je je bewust wordt van je ego heeft dat de leiding niet meer. Als je je bewust bent van je ego dan zit de leiding in je hart. Maar prikkels horen bij het leven en die komen altijd in je ego binnen. En als je ego dan toch weer even geraakt wordt door heftige omstandigheden dan maakt jouw bewustzijn een wereld van verschil! Want bewustzijn neutraliseert!

Het ego is als een soort geladen spanningsveld. Dat is nooit neutraal. Dat ontladend zich zodra het daar de kans voor krijgt en iedere prikkel geeft zo'n kans. Prikkels komen altijd via onze onderbuik binnen en zolang je je nog niet bewust bent van je eigen ego reageer je van dááruit direct weer naar buiten. Geladen dus, en dat betekent dat jouw reactie weer nieuwe reacties oproept en dús komen er vroeg of laat weer prikkels op jou af en ga zo maar door. Dat is een cirkel waar we behoorlijk in vast kunnen zitten. Een ego is geladen, door afhankelijkheid en allerlei emoties die uit een gevoel van tekort zijn ontstaan. *Een ego is dus nooit neutraal en roept altijd weer nieuwe prikkels op zolang jij je nog met je ego identificeert.* Ironisch

genoeg identificeren we ons allemaal met ons ego zolang we ons daar nog niet bewust van zijn! Maar zodra je je hier bewust van bent ben je alert en wéét je dat het je égo is dat wordt geraakt. En dan is het de grote rijkdom van bewustzijn dat het jouw éigen keuze kan zijn van waaruit je reageert: vanuit je ego of vanuit je hart? Beide kanten kén je dan!

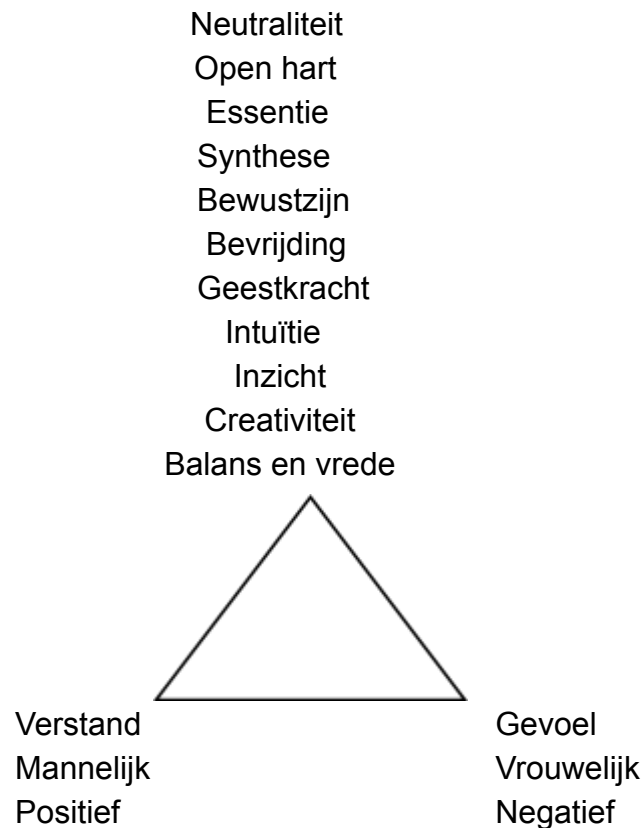
Laat je de prikkel die je ego is binnengekomen eerst via je hart gaan, dan reageer je heel anders dan direct vanuit je ego terug! Dat maakt een wereld van verschil!

Reageer je vanuit je hart dan heeft dat geen vervelende consequenties meer! Iedere geladen prikkel ontladst en neutraliseert zich daar en dan roept jouw reactie geen nieuwe vervelende prikkels meer op. Maar soms kan dat even te moeilijk zijn, is je ego toch te veel geraakt en te sterk en te impulsief en reageer je tóch nog vanuit je ego, hoe bewust je ook bent. We zijn ménsen, dus dat mág! Maar ook dan maakt bewustzijn een wereld van verschil! Want als jij jezelf toestaat vanuit je ego te reageren, dan wéét je dat meteen en ken je de consequenties. Je wéét dan wat je doet en de prikkels die jij daarmee onherroepelijk weer oproept neem je dan voor lief. Je beseft dan, dat je die in wezen zélf in het leven hebt geroepen en dus neem je daar dan zelf verantwoording voor. En dan heb je alsnóg de mogelijkheid om bijvoorbeeld je excuses aan te bieden of het op een andere manier te neutraliseren in je hart! Waardoor je weer terug in balans kunt komen.

Uranus brengt licht op die zaak. We kunnen wakker worden op die geladenheid van ons ego die steeds weer nieuwe ladingen oproept en waar we dus flink in gevangen kunnen zitten. Uranus maakt ons bewust van de blokkerende werking die ons ego heeft en brengt ons terug op de stroom van onze ziel waar alle tegenstellingen van het leven in één stroom samenvloeien. *Als de basistegenstellingen van het leven, zoals verstand en gevoel, het mannelijke en het vrouwelijke, het positieve en het negatieve, het goed en het kwaad en álle tegenstellingen van het leven op een neutrale manier, dus vrij van emotionele ladingen een gelijkwaardige plaats hebben gekregen wordt het inzicht van Uranus mogelijk.*

Dan hebben we respect (Saturnus) voor al wat leeft en hebben wij onze bron van wijsheid aangeboord (Jupiter). Dat klinkt ingewikkeld en hoogdravend, maar is in feite heel simpel en aards. Want we hoeven er alleen maar ons hart voor open te zetten en ons dáár door te laten leiden! Dan hoeft de ene óf de andere kant geen lading meer te krijgen waardoor er nooit van balans (Venus) sprake kan zijn. Ons hart kan iedere lading neutraliseren en dat is de weg naar balans in onszelf en op de wereld. Zodra je durft te vertrouwen op het feit dat er nou eenmaal altijd tegenpolen bestaan en dat dat goed is, dan hoeven alle negatieve kanten geen extra lading meer te krijgen en kan de gelijkwaardigheid tussen alle tegenpolen er zijn. Die tweepoligheid is de realiteit van ons leven op aarde. Die zit in alles. Er is niets wat geen tegenpool heeft. Het is onze basis, de basislijn van de driehoek, ons horizontale leven op aarde, zoals je dat in de tekening terugvindt. Daar kun je dan ook álle tegenpolen op invullen die je maar wilt. Maar er is óók een verticale wereld

en dat is het 3de punt erboven! Dáár openen zich alle ingrediënten waarmee een nieuwe wereld voor jou persoonlijk en in het groot mogelijk kan zijn.

Dualiteit

De dualiteit is onze grote 'uitglijder' om het zo maar eens te zeggen. Alleen als we daarmee kunnen omgaan, d.w.z. als we daar vanuit een neutrale blik naar kunnen kijken, kan er vernieuwing zijn. En daar helpt de planeet Uranus ons bij, die heel actueel en actief is momenteel, door ons bewust te maken van de (onbewuste) manier waarop wij met alle tegenpolen omgaan. Want onbewust zitten we vast in negatief denken, over onszelf en over de wereld in z'n geheel. En daarmee creëren we alsmáar opnieuw negatief en dát wil Uranus doorbreken.

Uranus wil échtheid, wil inhoud, wil de essenties aan het daglicht brengen en die vind je alleen in het verticale denken, zoals de driehoek dat laat zien. Die essenties vind je in allerlei kleuringen terug bij alle dierenriemtekens en alle planeten. Bij iedere planeet en bij ieder dierenriemteken zijn die omschreven voor zover dat in het bewustzijn van nu mogelijk is. Er is zó'n ontwikkeling gaande in de kosmos, dat het goed kan zijn dat over enige tijd die 3de punten nog veel dieper of nog veel duidelijker kunnen worden omschreven. Dat bewustwordingsproces is gaande, we zijn op weg, maar er is nog zóveel dat we niet weten!

Maargoed, een belangrijke mijlpaal op die weg is de ontdekking dat essenties, de échte inhoud dus, alleen op het punt van neutraliteit gevonden kan worden. Niet voor niets ziet een sterk uranisch mens de ander niet als man of vrouw, niet als het ene óf het andere, maar als médemens. Dat voorbeeldje zegt al heel veel! Want uranische energie is in essentie tolerant en vrij van de dualistische gedachtewereld, omdat uranische energie over bewustzijn gaat en dat stijgt boven dualiteiten uit. Zodra we ons bewust zijn van onze geest en ons níét laten verwarren door de dualiteit op aarde kunnen we daar op een positieve manier mee omgaan. *Want in onze geest zit geestkracht (Uranus) en liefdekracht (Neptunus) en van daaruit is onze wilskracht (Pluto) op vrede tussen alle mensen gericht.*

Onafhankelijk

Uranische energie gaat over essenties en is daarmee *onafhankelijk* van vorm. Zodra je afhankelijk bent van een bepaalde vorm zit je verstrikt in dualiteit. Maar in het onafhankelijke, neutrale bewustzijn van Uranus wordt iedere vorm doorbroken en wordt er naar de inhoud gezocht. Waar ligt de essentie? Waar gaat het nou wézenlijk om?

Vormen zijn áltijd tijdelijk! Zodra we ons onafhankelijk maken van vormen kunnen we onze vrijheid vinden, kunnen we ons vrij maken van alles wat ons blokkeert. We struikelen veel te veel over de vorm omdat we er te afhankelijk van zijn.

Hoe tweepolig het aardse ook is, er is dus pas sprake van de strijd tussen de ene pool en de andere zodra we van het één of het ander afhankelijk denken te zijn!

Maar in de kern is ieder mens is vrij. Welk geslacht, geaardheid, ras of milieu dan ook, ieder mens mag zijn zoals hij of zij is. Dat is de vrijheidsgedachte, die bij jezelf van binnen begint, door de vrijheid die jij jezelf kunt geven, gewoon, in wie jij bent. Waarom vinden we dat toch zo moeilijk? En daar komt nog bij dat we zoveel verwachten, verwachten zoveel! En dat moet allemaal van buitenaf worden ingevuld. Dat is onze afhankelijkheid.

Vanuit afhankelijkheid kunnen we onmógelijk vrijheid voelen. Want vanuit afhankelijkheid kiezen we voortdurend voor die éne kant, die éne vorm, waarvan wij denken dat die ons de meeste zekerheid biedt. Niet beseffend hoezeer we daarmee onze balans en onze eigen vrijheid blokkeren. We struikelen dus over verschillen, we zitten muurvast in de dualiteit van de horizontale wereld. *En de essentie is, dat we struikelen over onze neiging tot vergelijk. De essentie is, dat we de éne of de andere kant meer waarde geven.*

De onbewuste Uranus kan veel verwachtingen geven en de onbewuste Venus heeft altijd de neiging tot vergelijken. Maar met de bewuste Venus als verbindende kracht naar je hart en in het bewustzijn van Uranus ben je daar los van gekomen en maakt geen énkél verschil meer uit. Want dan zie je juist de onderlinge verbondenheid. Man of vrouw, arm of rijk, getalenteerd of niet, met of zonder status, mooi of lelijk, goed of slecht, het is allemaal gelijk in die zin, dat alles en iedereen gelijk bestaansrecht heeft. We zitten verstrikt in de dualiteit zolang we blijven denken dat

het ene meer bestaansrecht heeft dan het andere. Maar als je die vormen doorbreekt en naar de essenties kijkt, dan komt er tolerantie in je vrij en wordt je visie neutraal en liefdevol tegelijkertijd. *Ieder oordeel kan ervan af zodra we accepteren dat die dualiteit er nou eenmaal is en dat die een boodschap voor ons heeft. De boodschap is dat onze ziel uit vrije wil de uitdaging is aangegaan om ondanks alle verschillen hier op aarde toch in balans te komen en dat kan alleen door de verbindende kracht die de onvoorwaardelijke liefde is.*

Als je dat toepast op jezelf dan over je overzie ook alleen vanuit je h rt, vanuit dat ‘verticale’ punt je eigen dualiteit. Van daaruit weet je dat vertrouwen in je hart zit en dat angst in je afh nkelijke ego zit. In je hart kun je die twee kanten samen laten vloeien. Je angst hoeft niet verstopt te worden, maar hoeft ook niet te worden gev ed. Die kan daar eenvoudig neutraal zitten en als dat stuk in jou geraakt wordt, dan vraagt dat even om ruimte. Die kun je er dan gewoon aan g ven, maar als je dat vrijwillig doet, vol besef van wat je doet, dan kun je de weg naar het vertrouwen in je hart altijd terugvinden. In iedere dualiteit.

Oordeel

Hoe meer mensen zich bewust worden van het feit dat we ons laten kleineren door de verschillen in vorm en materie, hoe dichterbij de nieuwe wereld is! Maar die nieuwe wereld kan er onmogelijk komen als we van de vorm, die  l tj d twee kanten heeft,   n kant blijven veroordelen. We hebben onszelf z  vastgezet in principes, in waarden en normen, daar hangt de hele aardse cultuur van aan elkaar. Maar als je in de geschiedenis terugkijkt dan zie je dat normen en waarden voortdurend veranderen en dat er ook in het n  in de verschillende culturen veel verschillende normen en waarden zijn. Welke zijn dan de juiste, de  chte als je het totaal van de mensheid bekijkt? Normen en waarden zijn altijd afh nkelijke gegevens! Afh nkelijk van tijd  n afh nkelijk van welke aardse cultuur je bekijkt. Afh nkelijk als ze zijn, hebben normen en waarden dus met onze ess ntie niets te maken! Afh nkelijkheid is van onze ego’s en ligt op de basislijn, zit in het horizontale, aardse leven en kunnen dus n  it een oplossing bieden. Normen en waarden zijn altijd op het principe dat het ene meer waard is dan het andere gebaseerd! En wie zegt dat het ene meer waard is dan het andere? Dat is cultureel, dus door m nsen bepaald! Dat heeft dus niets met essenties te maken, niets met de verbinding met ‘boven’. Op die manier blijven we altijd in afh nkelijkheid gevangen en is er oordeel en d t kan nooit een oplossing zijn! Door oude normen, waarden en principes los te laten of simpelweg de vrijheid van bestaansrecht te geven, dan maak jij je  lf daaruit los! En d n krijg je een veel beter zicht op het essenti le, verticale principe van gelijkwaardigheid. Vanuit die gelijkwaardigheidsgedachte kun je met een knipoog naar ieder ego kijken en zo werk je mee aan een nieuwe wereld vol vrede.

Alle oude principes die aan een bepaalde vorm gebonden en dus afh nkelijk zijn van een bepaalde vorm, houden een oordeel in. En dat oordeel houdt ons in een wereld vol strijd gevangen. Zo veroordelen we   k onszelf en ons ego, maar door dat

bewust te worden kunnen beklemmende vormen doorbroken worden en kan er meer en meer vrijheid zijn.

Dit is collectief al lange tijd aan de gang, we zoeken naar essenties en doorbreken iedere vorm die geen inhoud meer heeft. Dat is in onze generatie bijvoorbeeld heel duidelijk zichtbaar aan de hoos van echtscheidingen. Vroeger bleef men getrouwd, ook al was het huwelijk miserabel. Omdat dat zo hoorde. Omdat dat ooit de afspraak was. Afspraak is afspraak. Principes zijn principes en dat bepaalde ons leven, hoe rigide dat ook was. Maar wat voor wereld werd er dan voor de kinderen gecreëerd? Een wereld waarin het negatieve bedekt moest blijven. Een wereld vol leegte, zonder inhoud, een wereld waarin koste wat kost de buitenkant, de vorm in stand moest blijven. En dat creëert dan weer een volgende wereld waarin er weer zoveel bedekt moet blijven en leegtes gevuld moeten worden met allerlei principes en regels en ga zo maar door! Geen wonder eigenlijk dat er nu zoveel vandalisme is! Er werd geen enkele inhoud meegegeven op die manier. Geen wonder dat de jeugd zich léég voelt nu!

In de oude wereld kozen we voor de vorm, maar werd de inhoud vergeten. We kozen voor de vorm omdat we dachten dat 'dat beter was'. Het andere was dus 'slechter', en werd onderdrukt. Maar alles wat onderdrukt wordt gaat juist méér aandacht vragen! En dat heeft in heel veel chaos geresulteerd. Maar langzamerhand is het kiezen voor de vorm steeds 'ouder' aan het worden. We worden bewuster, we beseffen steeds meer dat het om essenties moet gaan. Welke vormen dan ook, ze maken je nooit echt gelukkig. Soms even, dat kan wel. Maar tijdelijk is dat altijd! We moeten vélder durven denken willen we écht in balans kunnen komen. Hoe meer we met de materie bezig zijn, hoe meer we naar inhoud verlangen. We beseffen steeds meer dat materie onze leegte van binnen niet kan vullen, maar dat die ons júist afhánkelijk houdt! We worden al wel een beetje wakker en durven steeds meer voor echtheid te kiezen en daarin maken we brokken en doen we veel fout. Er zijn heel wat schokeffecten en er gaat er heel wat onderuit. Maar heel langzaam maar zeker komen we zo uiteindelijk wél bij de essenties uit!

Het ego is slim

Er is veel onvrede op de wereld. Naar vrede verlangen we allemaal. Maar vanuit ons ego moet dat *van buitenaf* worden ingevuld. En dat is niet zo slim van het ego, want *bewustzijn* is de enige weg naar vrede en dat licht kan Uranus brengen, omdat Uranus over *samen* gaat. In iedere vorm. In bewustzijn valt alles samen, vloeien alle tegenpolen samen en kan de wereld van vrede er zijn. En om daarbij uit te komen gaat het om te begínnen om het bewustzijn van de tegenpolen in onszelf.

In onszelf zitten twee grote tegenpolen: ons hart en ons ego. Ons ego op zichzelf zit óók al vol tegenstrijdigheden, want wélk stukje daarvan opspeelt is afhankelijk van omstandigheden. Slim als ons ego is, kan dat veel verschillende maniertjes tonen

die erop uit zijn te krijgen wat het wil. Ons hart is de enige plek waar we rust kunnen vinden. Ons ego is een bron van onrust. Maar vanuit bewustzijn identificeren we ons met ons hart waarin alles in één vloeit en kunnen we ons bewust worden van ons ego en alle behoeftes die dat heeft. De onrust die alle behoeftes van ons ego geeft, wordt in ons hart direct geneutraliseerd. Want in ons hart hebben we alle ruimte voor acceptatie en vredelievendheid. Ons hart is ongevoelig voor het zich mee laten slepen in negativiteit, *omdat het er niets mee doet*. Ons hart accepteert! Ons ego echter voédt zich met iedere negatieve impuls waar het gevoelig voor is omdat het die voeding nodig heeft en is daar heel slim in en overtuigd van eigen gelijk. We beseffen het niet, maar als het ego geraakt is, slingert het onze negatieve gedachtestroom aan, gedachten die zéér overtuigend klinken en zo vult het ego zijn eigen leegte en die behoefte is zó sterk dat die stroom niet meer te stoppen is, die gaat maar door. Steeds vaster komen we dan te zitten, volledig verstrikt in ons ego en daarmee identificeren we ons dus volledig met dat ego vol negatieve gedachten, want het ego zorgt er zélf wel voor dat je daarin blijft steken. En zo creëren we alle onrust met z'n allen met alle onvrede van dien, die de ego's juist nóg sterker maken. Tja, het ego is slim. Vindt dat tenminste van zichzelf...

Het ego is een spiraal naar beneden. Het is een verzameling van behoeftes, voor ieder mens weer anders van aard. Zodra daar een behoefte is gewekt, vult het ego zich onmiddellijk met nóg meer behoeftige gedachten. Want het ego lééft op behoeftes en het invullen daarvan. Het ego is erg slim en zet onze hersens aan te blijven malen over wat je tekort denkt te komen en in die gedachtes overtuigen we onszelf voortdurend van ons gelijk! Zo bevestigt ons ego voortdurend dat ego, want het ego wil zichzelf nooit kwijt!

Een ego voedt zichzelf dus door vast te bijten in negatieve gedachten en omdat het die negatieve gedachten nodig heeft, zullen die negatieve gedachtes steeds weer nieuwe negatieve gedachten aanzwengelen. Piekeren noemen we dat, of malen, je hersens staan niet stil. Het ego is erg slim, maar o zo onwetend, want levend vanuit dat ego hebben we niet door, dat het ene ego niet alleen zichzelf maar zich óók met andere ego's voedt. Die kom je dan steeds weer tegen! En in het grote geheel hebben we dan ook niet door dat alle ego's samen het negatief op de wereld versterken! Hoe dom en onwetend kunnen we zijn?

Het ego is slim, maar uitsluitend in het in standhouden van zichzelf! Is dat wijs?

Ware intelligentie

Vanuit je hart blijf je nooit in negatieve gedachtes steken. Omdat je van daaruit je eigen behoeftes wel kent en de kracht hebt dat stop te zetten. Je hart heeft de ruimte voor alles en voor iedereen. Daar heb je ook de ruimte voor jezelf en je eigen schaduwkanten. In je hart zit de kracht je eigen behoeftes te zien, te accepteren en voor lief te nemen. *Daar voed je je behoeftige gedachten dus niet, maar neutraliseer je ze meteen.*

Ware intelligentie is je bewust zijn van je eigen ego, waardoor je hart openstaat voor jezelf en dús voor de rest van de wereld. Vanuit je hart zie je alle bewegingen die het ego wil maken, vanuit dat bewustzijn heb je je eigen menszijn door en is de verticale stroom op gang gekomen, die je uit dualisme van het horizontale bevrijdt! Dat is ware intelligentie te noemen en dat gaat beslist niet om een hoog IQ! Het IQ is van de ratio, ons hersenvermogen en dat wordt maar al te vaak als gereedschap voor het ego gebruikt! Onze hersens kunnen al gauw onze ware intelligentie blokkeren als er geen evenwicht is met het gevoel! We proberen zo vaak onze problemen vanuit logica op te lossen, maar het verticale bewustzijn gaat boven alle logica uit! Vanuit de ware intelligentie van ons hart kunnen we zien dat zowel gedachten als emoties handgrepen van het ego kunnen zijn!

Even een voorbeeld:

Iemand doet jou pijn. Je gevoel wordt geraakt en vervormt in een emotie omdat het een lading krijgt. Vanuit die emotie ga je direct in een gedachtestroom. Wat gebeurt me nou? Dat is toch niet eerlijk? Hoe kómt die ander daarbij? Je laat het niet los en je beroept je alsmaar op rechtvaardigheid. Dat klinkt heel logisch en plausibel toch? Van alles weet je te verzinnen om hiermee aan de gang te zijn. Urenlang, dagenlang, soms zelfs jarenlang kun je dat volhouden, overtuigd van je eigen gelijk. Maar de oplossing, jouw bevrijding, is dan nog ver te zoeken! Zolang je het niet echt los weet te laten gaan die gedachten ook nog in je onderbewustzijn zitten en ook daar doen ze hun negatieve werk. Er hoeft dan maar iets te gebeuren wat op die oude situatie lijkt en hup, daar voel je weer die pijn. En dus kraak jij weer je hersens, aangezwengeld door emoties en zo voed jij zélf alsmaar je pijn.

Hoe intelligent is dat?

Hoe intelligent is het, je hersens daarvoor te gebruiken? Hersens heb je zát, maar logica helpt hier niet! Het gaat hier om ware intelligentie en dat is bewustzijn. Dat is de intelligentie van de 3de punten van iedere driehoek. *Het is het zien én het accepteren van hoe het bij jou werkt.* Dat 'verticale' denken brengt je naar je innerlijke bron, waar wijsheid zit.

Met z'n allen in hetzelfde schuitje

In het bewustzijn van Uranus vloeien alle tegenpolen samen. Het gaat altijd om *samen* in de energie van Uranus, om samen zijn in gelijkwaardigheid. Uranus gaat over de verbondenheid onder de mensen, om het sociale bewustzijn, om het kunnen leven naast elkaar in plaats van in strijd. Hier is bewustzijn voor nodig.

De twee belangrijke polen die we allemaal in ons hebben zitten, verstand en gevoel, werken vanuit bewustzijn gelijkwaardig samen. Verstand hebben we nodig, gevoel maakt ons warm en rijk. Zo vloeien beide kanten samen in ons hart. Maar vanuit het ego is er geen gelijkwaardigheid. Vanuit het ego is er *nooit* gelijkwaardigheid!

Vanuit het ego vervormen onze gevoelens in emoties en emoties zetten negatieve gedachtegangen aan. Zo kan de ratio van Mercurius een spiraal naar beneden zijn, dat hebben we gezien. Maar Mercurius wordt niet voor niets 'de boodschapper van

de goden' genoemd. Het is óók de weg naar het bewustzijn van Uranus en daar krijgen we licht op wat we met onze hersens en met onze gevoelens doen. In de nieuwe tijd gaat het om samenzijn, samenwerken, collectiviteit, groepsgebeuren, kameraadschap, gelijkwaardigheid. Dat verlangen kent iedereen en toch is er tegelijk zoveel dwarsigheid.

Maar dat sámen kunnen leven is minder moeilijk als we bedenken dat we in wezen als mens allemaal in hetzelfde schuitje zitten. Door heel bewust te bedenken dat we allemaal hetzelfde verlangen hebben, ieder mens wil gelukkig zijn, voel je dat al meer. En ook door je bewust te bedenken, dat er geen mens is zonder innerlijke strijd. We zijn gelijkwaardig ook in die zin dat we allemaal een hart en een ego hebben, dat we allemaal goed en kwaad in ons hebben zitten en dat we allemaal hier op aarde zijn gekomen om daarmee om te leren gaan. Dat dat geworstel en dwarsigheid en chaos geeft is duidelijk toch? Maar dat neemt die gemeenschappelijke noemer niet weg!

Uiteindelijk zijn we allemaal op aarde gekomen om de strijd tussen goed en kwaad op een dag tot neutralisatie te brengen. En alleen omdat we dat ieder op onze éigen manier doen zijn er zoveel verschillen, maar in de diepte, in de verticale visie zit er gelijkwaardigheid.

Omdat er om ons heen zoveel verschillen zijn is het logisch dat we die zoektocht naar neutralisatie beginnen in onszelf. Dat doen we met z'n allen al heel lang, we zijn al eeuwen bezig met goed en kwaad út te vieren, alle kanten krijgen we ervan te zien en te ervaren en we maken veel brokken en we doen van alles fout. Er wordt heel wat kwaad uitgevierd in deze tijd waar dat voorheen verstopt moest worden. En dát is een grote stap vooruit! Hoe onlogisch dat ook klinkt! We zagen al dat de oplossing nooit door logica gevonden kan worden, maar puur door bewustzijn en dat stijgt boven alle lelijkheid uit. Zolang alle lelijkheid weggestopt moet worden is er van échtheid geen sprake en het is alleen échtheid dat naar bewustzijn leidt. Zolang echtheid er niet mocht zijn word je dwars en geef je het negatieve extra lading. Je kunt dat vergelijken met het beeld van een kind dat niet mag spelen. Dan wordt het dus dwars! Zo zijn wij als mens met z'n allen behoorlijke dwarsliggers geworden en dat heeft uiteindelijk naar meer lelijkheid die aan het daglicht komt geleid. Dat is góed dus! Neutralisatie van de strijd tussen goed en kwaad kan alléén als beide kanten gelijkwaardig naar boven zijn gekomen. Je zou dus kunnen zeggen dat we met z'n allen bezig zijn aan een inhaalslag.

Door op die manier naar dat grote geheel te kijken en door al die gemeenschappelijke noemers te zien, kom je al wat losser van oordeel. Door je bewust te zijn van het grote geheel ga je misschien al wat milder kijken naar alle eigenbelang in de wereld van nu.

En milder kijken is belangrijk want *oordeel sluit buiten en dan is het 'samen' er niet. Oordeel wordt altijd vanuit angst geboren.* Dát te zien en te accepteren dat angst een gemeenschappelijke noemer onder de mensen is geeft bewustzijn. Het zien dat

ieder mens bezig is zich hiervan bewust te worden op zijn eigen unieke manier is bewustzijn!

Bewustzijn maakt liefdevol! Het is onze gemeenschappelijke noemer daarnaar op weg te zijn.

Er is nu veel strijd zichtbaar in de wereld en in de mensen zelf. Soms grof en ten koste van de ander en soms veel subtieler, meer in zichzelf. De een strijdt sympathieker, de andere mens choqueert. De één werkt zich uit de sloffen voor een ander en vergeet zichzelf, de ander denkt alleen aan zichzelf. De ene mens is agressor, terwijl de ander de strijd van slachtoffer voert. Welke kant ook, het komt allemaal uit hetzelfde schuitje: angst. Welk gezicht, welke vorm dat ook heeft doet er in feite niet toe. De essentie is dat het erom gaat dat we allemaal met onze angst in het reine moeten zien te komen. Dáárin zijn we volkomen gelijk! We struikelen alleen maar over de verschillen in vorm. Dat is alles. Hoe meer mensen die zien en hoe meer mensen al die verschillen durven te accepteren, hoe beter de wereld kan zijn.

Onderuit

Maar op die vormverschillen gaan we massaal onderuit. Ons ego ligt dwars! En dat is dan ook de negatieve kant van Uranus: dwarsigheid! Ons ego is eigengereid, denkt het beter te weten en vindt dat iets toch áltijd een bepaalde vórm móet hebben! Soms kunnen we in die volharding juist uiterst ásociaal zijn!

Maar in essentie, in bewustzijn van wat liefde is, is iedere vorm een illusie. (Daarover lees je nog veel meer in het hoofdstuk over Neptunus). Alhoewel iedere vorm vanuit de essentie een illusie is, wil dat niet zeggen dat ze er niet zijn en dus worstelen we daarmee. Verschillen in vorm zijn onze dagelijkse werkelijkheid. Maar dat betekent nog níét dat we ons daarmee hoeven te identificeren! En dat is wat ons ego zo graag doet!

Zodra we ons daarmee identificeren zitten we erin vast en gaat onze gemeenschappelijke noemer, onze gelijkwaardigheid, het zitten in hetzelfde schuitje volledig onderuit. Vanuit ons ego zitten we muurvast in de dualiteit en zien we de grote samenhang niet meer. We zien door de bomen het bos niet meer. Met ziende ogen blind, onbewust van het feit dat we ons door ons ego laten blokkeren. Ons ego is behoeftig en wil gevoed worden. Ieder tekort wordt uitvergroot en in die overgevoeligheid trekken we die tekorten aan. Het ego is immers een minpool, dat ingevuld wil worden van buitenaf. Het ego wil gevoed worden, voelt voortdurend of met tussenpozen de pijn van tekort. Zolang wij ons met ons ego identificeren, zien we de samenhang niet meer en zitten we verstrikt in de dualiteit. Het ego voert altijd strijd, of met tussenpozen, maar laat niet los wat het hebben wil. Verstrikt zitten in dualiteit maakt ons angstig en dus bijten we ons nog hárder vast in allerlei vormen, normen, waarden, principes, denkbeelden en ideeën. Dat hebben we gezien! Zo zitten we in een spiraal naar beneden gevangen! Want zolang we ons nog met ons ego identificeren hebben we niet door, dat we daarmee steeds weer opnieuw nieuwe

tekorten en nieuwe pijn creëren. Maar dat hebben we al zolang gedaan! Hoelang gaan we hier nog op onderuit?

Spiraal naar beneden

We hebben zo lang niet door gehad dat ons ego een behoeftig 'pijnstuk' is, dat zichzelf alsmaar versterkt doordat we ons ermee identificeren. Want zolang we ons vastbijten in die behoeftes voedt het ego zichzelf alsmaar met pijn!! Zolang we in die minpool blijven zitten, trekken we alsmaar méér minpolen aan! Zo voeden alle ego's van de wereld zichzelf én elkaar! Dit is de spiraal naar beneden die we zelf en die de hele mensheid samen is gegaan!

Zolang we ons nog identificeren met ons ego zijn we de samenhang kwijt. Zolang we nog in de dualistische vormwereld vastzitten blijven we streven naar vervulling van buitenaf in allerlei dingen en op allerlei manieren en zijn we dus afhankelijk van de verschillende vormen in de buitenwereld en dat maakt angstig en dus is er nog altijd strijd. En vanuit die angst bijten we ons nóg harder vast in onze ego-gedachten en die ego-gedachten worden door pijn van tekort gedreven, willen gevoed worden en dus zijn er nóg meer tekorten en ga zo maar door. Hoe lang moet dat nog door blijven gaan?

Zoals we dit nu omschrijven kun je goed zien dat het ego een wereldbeeld heeft vanuit een wel zéér beperkt perspectief. Zo kun je ook zien dat we onszélf beperken. Er is niet iets 'hogers' wat dat doet.

We willen allemaal gelukkig zijn. En daar vechten we voor, ieder op eigen manier. Zo boeiend dat we allemaal op weg zijn naar hetzelfde, maar dat de vórm van die weg voor geen mens hetzelfde is! Als we ons er bewuster van zijn, dat vorm altijd maar een tijdelijke afspiegeling is van een échte werkelijkheid daarachter, dan kunnen we stoppen met vergelijken en dan gaat die spiraal weer rechtstreeks omhoog. Want zodra we weer weten dat de aardse vormen altijd maar tijdelijk zijn, komt de gelijkwaardigheid, die gemeenschappelijke noemer, alweer veel dichterbij.

Eigen verantwoordelijkheid

En als we ons er dan ook bewuster van zouden zijn, dat wij zélf de verantwoordelijkheid over ons leven dragen omdat we dat ooit zélf zo hebben gecreëerd, dan kunnen we ons meer gaan verzoenen met onszelf en met anderen, hoe anders ze ook zijn. Zo kunnen we weer tot tot samenwerken, samen delen en samen zijn komen en geven we elkaar de ruimte en dan kan er een wereld van vrede zijn.

Hoe choquerend deze tijd ook kan zijn, het doel ervan is om hier eigen verantwoordelijkheid voor te nemen en je te openen voor een groter bewustzijn, want bewustzijn is het énige dat tot bevrijding leidt. Er zijn veel schokeffecten en zoveel plotselinge dingen die ons wakker schudden nu. Uranus is de wakkerschudder op allerlei manieren, maar met náme gaat het om het nemen van eigen verantwoordelijkheid. Ook in onze persoonlijke levens gebeuren er veel dingen

die alles wat we tot dan toe als status quo hadden aangenomen ineens onderuitgaat, waardoor het in een totaal ander daglicht komt te staan. Want Uranus kan in één klap alles onderuithalen en dat doet soms veel pijn, maar achteraf blijkt dat dan toch vaak een grote bevrijding te zijn. *Alles wat er onderuitgaat in je leven bevat een signaal tot het nemen van eigen verantwoordelijkheid.*

Je bewustzijn groeit op het moment dat je dat doorkrijgt. Je bewustzijn groeit op het moment dat jij doorkrijgt dat je *een eigen keuze* hebt om vast te blijven zitten in ego-gedachten, of niet. Je bewustzijn groeit enorm op het moment dat jij doorkrijgt dat je iedere negatieve gedachte ook weer zo los kunt laten, waardoor jij je niet meer met je ego identificeert. Op dat moment leef je vanuit je hart! Zodra jij jezelf die vrijheid geeft via de weg van het nemen van eigen verantwoordelijkheid voor je eigen ego, heb je alle ruimte in je hart om zonder oordeel naar het collectief van de mensen te kijken. Dan ben je vrij, liefdevol en opbouwend en uiterst sociaal. Hoe meer mensen dat zouden doen, hoe beter de wereld kan zijn.

Samenhang van alle planeten

Uranus is de eerste van de drie mysterieplaneten. Uranus gaat over samen, over samenhang, over verbondenheid. Uranus gaat over het bewustzijn daarover. Uranus is dan ook de planeet die de grote sprong naar bewustzijn van de essentie van iedere andere planeet mogelijk maakt. Het is de energie die ieder van ons in contact brengt met ons hogere zelf, de plek waarin de essenties van alle planeten samenvallen. Uranus is het licht. *In bewustzijn vloeit alles samen.* Vanuit dat licht bekeken valt het bewustzijn van alle planeten die we tot nu toe bespraken samen. Het mogen zijn die je bent (je Zon) is het begin van een grote bewustzijnsprong, een enorme bevrijding in jezelf, waardoor je naar anderen als een echte zon kunt gaan stralen. Zodra jij je gelijkwaardigheid, wie of hoe je ook bent heel concreet gaat voelen, komt de enorme positieve energie van je Zonnekracht in je vrij. Je bent dan tolerant en sociaal en die humanitaire mentaliteit brengt je in een nieuwe wereld, die je met je geestkracht dan zelf creëert. Zolang het licht van Uranus nog niet op al onze principes en oude vastgebakken ideeën (van Saturnus) is gekomen, zitten we nog in de vorm vast. En zolang we nog in ons verstand blijven hangen (het logische denken van Mercurius) en denken daarmee alles te kunnen, is het bewustzijn van de samenhang van Uranus er nog niet. Want door het bewustzijn van Uranus kunnen we alle verbanden gaan ontdekken. Het zien van alle verbanden is de hoogste energie van Mercurius en die is er dan. Zolang we nog in allerlei emoties (onze afhankelijke Maan) blijven hangen, hebben we nog geen ruimte en nog geen begrip voor anderen, maar zitten we nog verstrikt in onszelf en blijft de strijd in onszelf en ook de broedertwist (Mars) bestaan. Maar als het licht van Uranus daarop is gekomen dan kunnen we vanuit onze Maan begripvol zijn voor alles wat menselijk is en dan kan Mars strijdbaarheid zijn en zich in dienst stellen van het grote geheel. Zolang we het ene nog boven het andere stellen is er geen gelijkwaardigheid (Uranus) en dan de verticale denkwereld die naar het 3de punt leidt er niet zijn.

Oordelen, het ene boven het andere stellen, is blijven hangen op de basislijn. Dan is Venus nog niet de positieve verbindende kracht die Venus kán zijn, de kracht die ons hart kan openen voor balans, maar is dan nog de energie die blijft steken in het *vergelijken*, waardoor het ene er inderdaad altijd als meer dan het andere uit komt te zien. Venus brengt dan geen balans, maar blijft dan steken in die eeuwige twijfel van welke kant nou de betere is en voor dié kant gaat Mars dan strijden en zo kan er nooit evenwicht en gelijkwaardigheid zijn.

Maar Venus komt in balans door op te houden met vergelijken en dat heeft alles te maken met bewustwording die Uranus mogelijk maakt, door de grenzen van iedere vorm te doorbreken, waardoor de wérkelijke inhoud, de essentie duidelijk wordt.

Jupiter, die op zoek naar ware vrijheid is, hoeft in het licht van Uranus niet meer in mateloosheid door te hollen, want die vindt dan die vrijheid in zichzelf, waardoor die innerlijke bron van wijsheid ook vrij kan komen.

Na de drempel van Saturnus te hebben genomen komen we bij Uranus terecht. Die drempel is de hobbel die we hebben te nemen, als we onze geestkracht weer willen voelen, waardoor het leven veel lichter wordt, omdat we dan onze vrije wil écht vrij kunnen hanteren. Dan kunnen we creëren wat we wérkelijk willen, want dan zijn we ons van ons scheppende vermogen bewust. En we gáán over die drempel zodra we eigen verantwoordelijkheid nemen over ons leven en alles wat daarin gebeurt. Want dán kunnen we de vorm en alle verschillen daartussen 'meester' worden (Saturnus). En al het oud zeer dat we ooit tot in verre verledens hebben opgedaan en wat ons onze vrijheid kan blokkeren kan nu opgeruimd worden, omdat Cheiron in de jaren '70 ons zonnestelsel is binnen gekomen. En zodra het licht van Uranus op de energie van Neptunus gaat vallen, dan kunnen we uit alle illusies gaan stappen, die de pijn van afgescheiden zijn hebben gecreëerd. Dan komen we los van veel lijden en kunnen we ons weer verbonden voelen in plaats van afgescheiden en alleen. En als het licht van Uranus op Pluto begint te komen, dan komen er grote transformatiekrachten vrij. Want dan kunnen we onze angsten ontdekken en inzicht krijgen in hoe we die angsten zélf in stand hebben gehouden en ons in onze vrijheid hebben geblokkeerd.

In Uranus vallen alle energieën samen, omdat het bewustzijn dat Uranus geeft het licht op alles werpt. De wereld die nu vol angst is, vol afgescheidenheid en pijn, de wereld waar nu egokrachten heersen kunnen we achter ons laten door het nemen van eigen verantwoordelijkheid. We kunnen de wereld veranderen als we beginnen in onszelf. Dáár kunnen we beginnen de wereld als verbondenheid te voelen. Daar kunnen we het vertrouwen hebben dat een wereld waarin alles en iedereen naast elkaar kan leven zonder met elkaar in strijd te zijn mogelijk is. Dat vertrouwen opent deuren, hoe onlogisch dat ook lijkt.

Geestkracht

Vertrouwen bevindt zich in je hart en dat opent de deur naar onze geestkracht. Die hebben we altijd al gehad! Maar vanuit ons gesloten hart leefden we vanuit ons ego

en projecteerden we die grote kracht liever naar buiten en zo droegen we geen verantwoordelijkheid voor de creaties van onze geest. Op die manier blijven alle poorten gesloten en kan er geen sprake van een nieuwe wereld zijn. Maar als we ons bewust zijn van onze eigen creatieve kracht en die níét meer op de buitenwacht projecteren, waardoor we wég konden vluchten uit verantwoordelijkheid, kunnen we onze kracht verantwoordelijk gaan hanteren!

Geestkracht is ons wézen, ons wezenslicht, vandaar uit kunnen we álles creëren! We creëren altijd, *álles wat je maar wilt*. Maar vanuit het ego creëren we altijd nieuwe tekorten, dat hebben we tot op heden nooit door gehad! Door ons bewust te zijn van onze geestkracht en de onvoorstelbare mogelijkheden die dat heeft kunnen we in nieuwe dimensies terecht gaan komen. Alles kan veranderen, alle grenzen kunnen worden doorbroken door een veranderend perspectief. Als onze oogkleppen verdwijnen en we vanuit een veel bredere visie (Jupiter) gaan kijken, dan boren we onze innerlijke bron van wijsheid aan. Dan zijn we ons bewust van de grote samenhang van alle dingen en geven we onszelf de vrijheid te mogen zijn die we zijn. Dan kunnen we naast elkaar leven in plaats van met elkaar in strijd te zijn. Dan kunnen we gelukkig zijn ondanks alle vormverschillen op aarde, want dan hebben we ons daar *onafhankelijk* van gemaakt. We laten ons dan immers niet meer door ons ego leiden! Het bewustzijn van Uranus prikt dwars door alle tijdelijke, materiële vormverschillen heen door ons daar wakker op te schudden. En waar de vormkracht van ons ego taai is, kan dat behoorlijk choquerend zijn. Dát is wat we zien in veel persoonlijke levens en ook in de buitenwereld van nu. Maar de intentie van Uranus is níét dat choqueren, maar is altijd dat hij ons wil bevrijden van illusies, van beelden, van vormen die geen échte inhoud bevatten.

Uranus verbind je met je geestkracht en van daaruit weet je, dat je écht niet alleen bent en afgescheiden maar altijd samen. En van daaruit weet je dat je niet gebonden bent in oude gedachten, normen en waarden, maar daaruit kunt stappen *als jij dat wilt*.

Vanuit het besef van je geestkracht weet je dat je al je blokkades zélf hebt opgeworpen. Dat is belangrijk om te beseffen, want dan besef je óók dat je creatievermogen hébt. Dan weet je dat je vrij bent om te creëren wat je écht wilt. Het openen van je hart voor deze gedachten is essentieel. Dat kan een heel nieuw licht op je leven geven. Want dan kun je echt beséffen dat jouw geestkracht ongelooflijk groot is en kun je je scheppende vermogen gaan sturen vanuit je bewúste vrije wil. Alleen verwacht niet direct te veel! We zitten niet voor niets in de wereld van de materie en materie is dicht van vorm en daarom langzaam.

Veranderingen in jouw bewustzijn kunnen dus nóóit diréct zichtbaar zijn, dat duurt even, dat kost tijd, maar vertrouw er maar op, want alles wat jij met je geestkracht creëert wordt écht vroeg of laat werkelijkheid!

Zolang we onze geestkracht niet beseffen zijn we ons niet bewust van onze vrijheid en dan werkt onze vrije wil als een ongeleid projectiel! Alles wat je om je heen ziet is door onze eigen geestkracht geschapen en dat kan inderdaad een behoorlijke chaos

zijn! En dat kunnen we niet aan God ophangen, of aan andere mensen of aan omstandigheden, we hebben dat met z'n allen zélf gedaan om de eenvoudige reden dat we ons niet bewust waren van onze geestkracht die iedere gedachte in werkelijkheid materialiseert!

Gat in de hemel

Volgens de Indianen was de zon een gat in de hemel en achter dat gat bevond zich de échte zon: Uranus. De kracht van Uranus ging dus ook bij oude volken boven die van de aardse logica en zelfs boven de zon van ons zonnestelsel uit! Het Indiaanse volk ging ook écht uit van de kracht van sámen, die zó veel sterker dan die van het individu! Bovendien waren zij zich evenzeer van het verticale als van het horizontale denken bewust. Dat 'boven' en 'beneden' verbonden en één zijn waren zij zich sterk bewust.

Je zou het zo kunnen zeggen: onze aardse Zon is de kern van het individu dat wij zijn, maar openen we ons hart, dan is er een 'gat in de hemel' en zien we de samenhang van ieder individu! Het individu dat wij zijn is aanvankelijk afgescheiden en voelt zich dan tegenóver de collectiviteit staan. Het is dan ook de bedoeling eerst duidelijk onszélf te worden voordat we weer terug in de verbondenheid gaan. Zo ontwikkelen we ons vanuit ons ego, waar eigenbelang altijd de hoofdzaak is, naar een open hart, waar eigen belang zich relativeert.

Eigenbelang is op afhankelijkheid gebaseerd. Maar bewustzijn maakt onafhankelijk en zo kunnen we dan onze unieke individualiteit hebben, ook zónder dat dat tegenover de ander komt te staan. Als we dat bewustzijn hebben komt de krachtige warmte en de onbaatzuchtige energie van ons zonneteken naar voren, zoals je dat bij alle verschillende dierenriemtekens omschreven ziet staan. Als we zó naar onszelf kijken kunnen we door 'dat gat in de hemel' gaan en het besef krijgen onbegrensd te zijn. Dan komen we bij onze geestkracht terecht die dan actief en bewust ingezet kan worden en dan kan de vernieuwing er zijn. Uranus is de planeet die vernieuwing geeft omdat hij aardse grenzen overschrijdt en een dimensie voor ons opent die voorbij het vijfzintuiglijk waarneembare ligt. Uranus is de kracht van de hemel, de kracht van het grote bestel. Uranus weerspiegelt onze geestkracht die we éigenlijk zijn. Vanuit die geestkracht zijn we ooit mens geworden, dat wilden we zelf. We wilden zélf de dualiteit induiken, we wilden iedere kleur zien, iedere voorwaardelijkheid en alle kanten beleven en tot op de bodem uitvieren. Om vervolgens weer terug te komen in onvoorwaardelijkheid! We zitten nu nog zo sterk verweven in die horizontale wereld van dualiteit, maar als we verder durven te denken dan begrensd en we de vrijheid durven nemen onszelf in een groter geheel te plaatsen, dan ontdekken we dat we krachtige wezens zijn met een enorm scheppend vermogen en dat we éigenlijk één zijn, samen met z'n allen, en dus verbonden met alles om ons heen. Dat zijn we alleen zo vaak vergeten...

Uranus maakt ons bewust van onze gelijkwaardigheid, tilt ons op uit de

begrensdheid van ons denken waarin altijd dat 'meer-of-minder' telt. En Uranus maakt ons óók bewust van het gelijkwaardige verband tussen hemel en aarde. Wij zijn als mens niet van een mindere soort! De aarde is niets minder dan de hemel! Zolang we op aarde zijn is het hier belangrijk en heeft de aarde nét zoveel waarde. De verbinding met 'boven' kun je pas écht maken als je de aarde als gelijkwaardig ziet en dus voorbijgaat aan het oordeel dat het hier 'maar een zootje is', of 'gedoe', of dat de wereld maar slecht is en de hemel veel beter. Dat is onze dwarsigheid! Dat zijn gedachten die vol verzet zitten en dan kan de ware verbinding met je ziel en je geest niet tot stand komen!

We zijn zo geneigd te denken dat alle negativiteit op de aarde búiten de samenhang valt! Maar ook dit 'zootje' behoort tot de grote samenhang! Want buiten dat kan er niets zijn, want God is alles en alles is God. God is Liefde, Liéfdé is dus de grote samenhang. En Liefde sluit niets buiten omdat Liefde onvoorwaardelijk is. Dit staat expres met hoofdletters geschreven. Niet omdat dat te heilig en onbereikbaar is, maar omdat dat grote overkoepelende orgaan van de Liefde voor ons als mens onbegrijpelijk is. Maar we hoeven dat ook niet te kunnen begrijpen! Logica helpt niet. Vertrouwen is genoeg! Wat we wél kunnen begrijpen is, dat als je de gelijkwaardigheid in jezelf zou ontdekken en de gelijkwaardigheid van de aarde weer ziet, je veel gelukkiger kunt zijn. Als we dat weer weten springen we wérkelijk een gat in de lucht!

Venus-Urania

In het oude mythologische verhaal werd Uranus geboren uit chaos en oneindige ledige ruimte en werd hij de god van de hemel. Uit het huwelijk tussen die god van de hemel en de godin van de aarde werden de Titanen geboren, waarvan Saturnus de jongste was. En Saturnus bereidde ons een hele weg! Want Saturnus stootte zijn vader Uranus van de troon en castreerde hem. Eeuwenlang zijn we verstoken van het licht van Uranus geweest en voelden we ons afgescheiden van onze geestkracht.

Maar zijn geslachtsdeel viel in de zee en ging dus niet écht verloren, het bevrúchtte de zee en daar werd uiteindelijk Venus-Urania uit geboren. Dat is de kracht om ons weer samen te brengen. Het is de vrouwelijke kracht die ons weer kan verbinden met onze ware mannelijke kant, onze strijdbaarheid. Vanuit dat evenwicht tussen beide kanten staat ons hart open en staat de poort naar onze ziel en naar onze geestkracht open. Daarom is Venus in deze tijd zo belangrijk, de rehabilitatie van alles wat vrouwelijk is. Venus-Urania is het mannelijke en vrouwelijke in éénheid verbonden, het *échte samen kan er dan zijn*. Venus-Urania staat symbool voor de gesublimeerde liefde van de ziel die boven alle vorm uitstijgt. Het is ons open hart dat ons verbindt met de goddelijke kracht van 'boven', van waaruit de liefde kan stromen die inzicht in *gelijkwaardigheid* geeft.

Dat mythologische verhaal gaat in feite over de menselijke geschiedenis tot in de nieuwe tijd. Het licht van Uranus viel weg, Saturnus kwam terug als 'de duisternis'.

Dat is de energie van de oude wereld, waarin het alleen maar om vórm, om materie ging. Alleen om het horizontale, het verticale was er niet meer. Vanaf toen waren we geen 'medemensen' meer die allemaal hetzelfde bestaansrecht hebben, maar de ene werd minder en de andere werd meer. Normen en waarden kwamen op en gingen weer onderen, want die waren altijd gebaseerd op de illusie afgescheiden te zijn van het licht, van de geest, van de liefde. Het bewustzijn van 'samen' viel in het water en zo ging het licht 'uit' en werd de aardbol een zee vol woelende emoties.

En in dat afgescheiden beeld viel ook de gelijkwaardige vereniging tussen de hemel en de aarde in het water, want in onze overtuiging waren we ook collectief van een mindere soort en dat duurt nu al de hele menselijke geschiedenis lang. Al die tijd hebben we nodig gehad om met ons gevoel om te leren gaan, want tegelijk met de scheiding tussen het mannelijke en het vrouwelijke kwam er ook een scheiding tussen verstand en gevoel, waardoor ons hart werd gesloten. De mannelijke en de vrouwelijke kanten die óveral inzitten zijn volledig uit evenwicht en dus is het 'samen' er niet.

Maar Venus-Urania kan nu in ons geboren worden! In die tijd zitten we nu! Er is heel veel beweging op de rehabilitatie van alles wat vrouwelijk is waardoor ook de mannelijke kant meer in evenwicht kan komen. De vernieuwingen van Uranus zijn actueler dan ooit, de creativiteit van Uranus is op ieder gebied zichtbaar. Zowel in de geavanceerde techniek, die meer en meer gericht is op het in verbinding brengen van alle hoekjes van de wereld met elkaar, als in alle schokeffecten op de wereld, die mensen meer samenbrengen in saamhorigheid. Ook in onze persoonlijke levens is de energie van Uranus zichtbaar op talloze manieren. We zijn op zoek naar vrijheid, we maken ons los van oude ballast en dat doen we ieder op onze eigen unieke manier. Het is grote schoonmaak op aarde, waardoor er steeds meer harten open kunnen gaan. En daarmee kan er ook weer licht gaan komen op de gelijkwaardigheid tussen aarde en hemel en op de verbondenheid van alle mensen, die er in wezen is.

We zijn op weg naar een nieuwe wereld, al doen we dat nog vaak op een kromme en onbeholpen manier, wat ook weer schokeffecten kan geven. De oude wereld wordt afgebroken en als de oude normen en waarden die op afhankelijkheid en afgescheidenheid berustten onderuitgaan, dan is het even zó chaotisch, dat we álle kanten op kunnen gaan. Het is alsof we in kinderschoenen staan, op zoek naar nieuwe normen, die op gelijkwaardigheid berusten tussen álle mensen en daarin gaat van alles fout! Er lijkt nu juist meer afscheiding dan óóit, maar dat geeft niet. Want in de afbraak van het oude, zijn we op zoek naar nieuw en dan lijkt het alsof we eerst normlóós moeten worden, voordat we collectief in nieuwe normen en waarden kunnen gaan. Vanuit een diepgeworteld afgescheiden ik-bewustzijn naar het wij-bewustzijn is een grote overgang en die gaat niet zonder slag of stoot. Maar we zijn op weg, via schokkende ervaringen van ongelijkwaardigheid, om terug in gelijkwaardigheid te komen. In plaats van het vast blijven zitten in ons ego, onze

kleinheid, in ons eigen belang, gaat het de komende eeuwen steeds meer om het belang van sámen. *We zijn aan het leren elkaars nááste te zijn.* En omdat we behoorlijk hardleers zijn, worden we aardig wakker geschud op het níet gelijkwaardig zijn. Als we dat weer weten, als die verbinding in ons hart is gemaakt, dan is het bewustzijn van Venus-urania echt geboren en kan de vrede er zijn!

Bewustzijn

De energie van Uranus gaat dus altijd over essenties en met name over de meest essentiële essentie die *bewustzijn* is.

Het belang van bewustzijn ligt in het feit dat we dan verantwoordelijk omgaan met onze geestkracht. Zodat onze liefdekracht die Neptunisch is, onze wilskracht die Plutonisch is en onze creativiteit die Uranisch is, samen kunnen gaan en wij zo een nieuwe wereld kunnen creëren voor onszelf en in het belang van iedereen. In onze geestkracht ligt de synthese van de drie mysterieplaneten in hoogste vorm. Onze geestkracht is de essentie van ons bestaan, de enige reden van ons bestaan. Het is onze oerbron waar we vandaan zijn gekomen. Het is ons wezenslicht. In dat bewustzijn vloeit alles samen en is alles en iedereen aan elkaar gelijk. Dat is het licht dat schijnt over de duisternis. Dat is het Licht dat het Licht creëert.

Al zouden we ons maar een kléin beetje van dit bewustzijn zouden herinneren, dan ontstijgen we al heel veel strijd van de dualiteit en kunnen we een heel nieuw tijdperk binnengaan. Om in het nieuwe tijdperk van vrede terecht te komen zullen we in gewone aardse termen voorbij moeten zien te komen aan het oude patroon van oordelen. Want daarmee halen we alles onderuit. Het loskomen van oordeel is de drempel die we over moeten gaan als we een betere wereld willen, dat zagen we al. Zolang we daar niet bovenuit groeien is het afgescheiden gevoel van Saturnus heer en meester over de aarde, heerst er eigenbelang en dat is zwaar. Dat is 'duisternis', zou je kunnen zeggen. De hele menselijke geschiedenis tot nu toe is er misschien wel geweest opdat we de duisternis, dat gevoel van afgescheidenheid, zouden leren begrijpen! Op dat punt in de geschiedenis staan we nu. We hebben we het wakker schudden van Uranus nodig en dat *is er nu!* Het licht kan doorbreken, het inzicht kan komen, we zijn er nooit eerder zo dichtbij geweest. Dat licht is al collectief voorhanden sinds de ontdekking van Uranus in 1781, maar ja, we zijn als mens erg taai en vasthoudend! Ook dat valt binnen de samenhang, net als de ontdekking van de planeten. De ontdekking van een planeet valt altijd samen met het collectief openen voor die energie. We kúnnen ons nu onze geestkracht gaan herinneren want nu doet ook Pluto eraan mee. De transformatie-energie van Pluto, die in 1930 ontdekt werd is nu sterker dan ooit tevoren. In het licht van Uranus kunnen we onze wilskracht ontdekken en gaan zien wat we daarmee doen. Daarover kun je in het hoofdstuk over Pluto lezen, waar de wilskracht bij hoort. En in het licht van Uranus kunnen we gaan ontdekken dat we onze eigen ruimte mogen innemen omdat we allemaal gelijk bestaansrecht hebben. Daar hoeven we niet over grenzen van anderen voor te gaan en ook onze eigen grenzen mogen gerespecteerd worden. Dat

is de liefdekracht van Neptunus, waarin respect zit voor alles wat leeft. Daarover lees je in het hoofdstuk over Neptunus meer. De drie mysterieplaneten zijn nooit eerder zó sterk in samenwerking geweest!

Uranus weerspiegelt ook letterlijk de energie van licht. Het is de bliksemflits, een razendsnelle, magnetische ontlading van elektrische energie. De ontdekking van de planeet Uranus viel dan ook samen met de ontdekking van de elektriciteit. Uranus stond natuurlijk altijd al aan de hemel, het licht en de magnetische kracht en de elektriciteit zijn er natuurlijk altijd geweest. Maar vanaf toen was de mensheid kennelijk rijp voor die energie. Alles hangt immers met alles samen. Maar nu gaat het om essenties op de aardbol, het gaat nu om bewustzijn van wie we eigenlijk zijn en wat we daarmee kunnen.

In deze tijd werkt Uranus meer dan ooit tevoren als *'lichtjes die ons op kunnen gaan'*. Er is veel spanning, er is een grote 'electriciteit', er is veel onrust. Maar ons bewustzijn kan groeien want we worden geprikkeld als nooit tevoren. Zoals we destijds de elektriciteit ontdekten, zo ontdekken we nu ook letterlijk dat álles energie is, wat magnetische velden doen, wat de verschillen in de energieën zijn. We ontdekken dat wijzelf ook alleen maar uit energie bestaan en dat er altijd een bepaalde 'chemie' is tussen twee mensen. We leren te accepteren dat de ene chemie elkaar aantrekt en de andere elkaar afstoot en 'last but not least', zo ontdekken we ook, dat we letterlijk alles kunnen máken of breken met de geestkracht van onze wil en dat is essentieel! *Want dat bewustzijn betekent dat we nu ook kunnen ontdekken, dat negatief denken een magnetisch veld creëert, een veld met een magnetische aantrekkingskracht tot nóg meer negatief! Terwijl positief denken positief creëert. Dat bewustzijn druppelt steeds meer door op de wereld en net zoals we ons niet meer kunnen voorstellen hoe het was zónder elektriciteit, kunnen we ons straks ook niet meer indenken dat we ooit niet hebben geweten dat we onze éigen werkelijkheid voortdurend aan het scheppen zijn!*

Ontdekking

Ontdekken, het woord zelf zegt het al, is de essentie ontdoen van vorm. Natuurlijk valt dat onder Uranus. Alle Willy Wortels van deze tijd! We zitten in een tijd van grote óntdekkingen op elk niveau en in iedere vorm, van alles wat tot nu bedekt is gebleven. Maar de mensheid is taai, zit zo vast in oude patronen! Want van nieuwe denkbeelden, waar al de oude overboord zouden moeten, daar houden we over het algemeen niet zo van. Oude patronen zijn net 'heilige huisjes'. Daar schop je dan tegenaan. Mensen met vernieuwende denkbeelden worden niet gauw als volwaardig getolereerd. Vroeger werden die mensen vaak zelfs 'uit de groep' gestoten, verbannen of gek verklaard. In deze tijd heeft de 'Stichting Sceptis' het er maar druk mee. Om over wat er in de grote politiek angstig onder controle wordt gehouden maar niet te spreken! Er is heel veel tegenkracht op weg naar een nieuwe wereld. Angst en twijfel worden in stand gehouden, gebaseerd op onze collectieve neiging liever het oude in stand te houden in een wereld die tóch al zo onzeker is. Liever

vasthouden, al is het aan ongemakken, dan overstag gaan en niet weten wat het nieuwe brengt. Om nog maar niet te spreken van grote machtssystemen zoals de economie bijvoorbeeld, vernieuwingen zijn daar vaak een bedreiging voor! Denk maar aan de luchtvervuiling. Dat had alláng anders gekund, de techniek daarvoor is allang aanwezig. Maar we houden liever vast aan de economie zoals die nú is. Ondertussen is de angst groter dan ooit en het milieu heeft zwaar te lijden. De schokeffecten die we dagelijks in de kranten voorgeschoteld krijgen werken als bliksemschichten, ze zijn zo weer voorbij. Wat dat betreft is er niets nieuws onder de zon. En al lijkt het nu allemaal veel erger dan vroeger, toch is alle kwaad dat nu naar boven komt is er altijd al geweest. Het enige verschil is dat alles aan het daglicht komt nu. We leren ieder kwaad wat er is nu kénnen, we wéten het nu! We kunnen er niet meer onderuit, want we worden er dagelijks mee geconfronteerd. Dankzij geavanceerde technieken weten we nu van alles wat er op de hele wereld gebeurt. Maar wanneer zouden we de bedoeling hiervan ontdekken? Wanneer kunnen ons echt de lichtjes opgaan?

Einstein was wel een zeer uranisch wezen, hij heeft het begin van al die geavanceerde techniek gemaakt. Hij had enorme antennes met 'boven', was dus heel direct verbonden met zijn geestkracht, waar de meest essentiële creativiteit zich bevindt. Hij zág hoe essenties zaten en liet zich hierin niet beperken. Hij ging dwars door alle cultureel vastgestelde waarden heen, liet alle sceptici links liggen. Hij liet zich leiden door zijn eigen antennes, zelfs zijn haar zag er als een bosje antennes met 'boven' uit!

Alle uitvindingen en nieuwe ideeën vallen onder Uranus, alles wat vernieuwend is op ieder gebied. En dat alles brengt ons steeds dichterbij de groei van ons bewustzijn. Zo valt bijvoorbeeld ook de astrologie onder Uranus' energie. Ook dat is een zich steeds weer vernieuwende 'techniek' die bevrijding kan geven door bewustzijn van alle samenhangen, zowel in de mens persoonlijk als in het grote geheel. Alles kan nu aan het daglicht komen en dat is mooi, dat is boeiend en opbouwend! Want hoe kunnen we ooit de wereld veranderen als we niet weten hoe het zit?

Er wordt heel wat ontdekt in deze tijd! Maar de grootste ontdekking van alle is de kracht van bewustzijn. De kracht van onze geest en de kracht van onze liefde, waarmee we het kwaad kunnen accepteren als zijnde de keerzijde van de medaille van het leven op aarde. Want het is alleen dié acceptatie die het kwaad neutraliseert. In de oude wereld deden we niets anders dan dat bestrijden. Maar dat heeft nog nooit tot een oplossing geleid. Als we het zouden durven accepteren, puur en neutraal zonder het een lading te geven, dan kan een groot mysterie zich ontsluiten. Want acceptatie heeft een grote liefdekracht. Dan kan de mist die over de onvoorwaardelijkheid van de liefde heeft gehangen op gaan trekken en dan kan er een nieuwe wereld zijn. De onvoorwaardelijkheid van de liefde is lang een blinde vlek voor ons geweest! Omdat we te angstig waren, we durfden niet te accepteren. We waren te bang!

Maar je kúnt accepteren en tegelijk alert zijn, waardoor je jezelf beschermt!

Acceptatie neutraliseert negatieve magnetische velden. Want acceptatie is een pluspool en dan zet je dus een pluspool op een negatieve minpool en dan blijft er niets van over! Maar dat wat je niet accepteert, dat geef je géén ruimte, dan mag het er niet zijn. Dan zet je een éxtra minpool op het negatieve, waardoor het zich alleen maar versterkt. Het negatief mag er zijn. Want als het er niet mag zijn kun je het ook onmógelijk veranderen of neutraliseren. Dat is logisch toch?

Aan ons is de keuze hoe we naar het kwaad willen kijken. We kunnen twee brillen opzetten. De bril van angst óf de bril van vertrouwen en liefde. Welke van de twee zou constructiever zijn?

Voor de negatieve kant is er voeding genoeg, je hoeft het journaal op de TV maar aan te zetten. Maar het is zo belangrijk dat we ontdekken dat zolang we onze angstkant niet accepteren en het negatieve afkeuren, wij er met onze geestkracht juist een grote lading aan geven, waardoor het kwaad alleen maar sterker wordt. Zodra we dit meer en meer ontdekken komen er steeds meer lichtjes in de wereld en die kunnen ons vertrouwen dan weer opnieuw voeden en zo komen we in een spiraal naar boven terecht. Dán kan het vertrouwen in de wereld alsmaar groter worden, want dan is het steeds een pluspool die je op een pluspool zet, en dat is het machtigste wapen tegen alle strijd.

Uranus is het grote licht. Het is het inzicht dat we kunnen krijgen, en dat werpt een heel ander licht op de werkelijkheid! 't Is een grote ontdekking te gaan beseffen wat een krácht er zit in de maniér waarop je kijkt! Kijk je naar de wereld vanuit het sombere saturnale visie, vanuit de ik-begrenzing van je ego, vanuit de illusie van de afgescheidenheid, dan bevestigt en versterkt dat alleen maar je somberheid. Maar ben je dat meester geworden en durf je meer te vertrouwen en te kijken vanuit het grotere verband, dan staat je hart weer open en dan ben je geboeid en zou je in geen andere tijd willen leven!

Het licht van bewustzijn is ongelofelijk. Wát een ontdekking! Het is zó sterk, dat het alle duisternis overwinnen kan! Denk nog maar eens aan dat huisje, wat je al wandelend 's nachts in de verte ziet. Daarbinnen schijnt licht en dat licht schijnt naar buiten, dat licht dringt zó de duisternis in. Maar andersom kan niet! Zodra het licht áán is van binnen kan de duisternis niet veel meer, dat is duidelijk toch?

Uranus is niet voor niets een mysterieplaneet. Er ontvouwt zich een enorm mysterie als je gaat ontdekken dat je vanuit negatieve gedachten een magnetisch aantrekkingskracht hebt voor negatieve magnetische velden en zo bereik je het licht nooit. Het is dus essentieel je vertrouwen te vinden en je hart open te zetten, want dat is de poort naar je geestkracht en zo kun je je bewust worden van het licht wat je hart dan geeft. Dan ben jij net als dat huisje in het donker. Hoe duister het ook is, toch straalt het van licht!

Revolutie!

Toen Uranus ontdekt werd was het tijd voor revolutie, het was tijd

voor een totale ommekeer! Allerlei ongelijkwaardigheden kwamen schril naar boven en veel denkbelden gingen onderuit. Na eeuwenlange involutie kon de evolutie eindelijk beginnen! We konden óp gaan staan en onze gelijkwaardigheid gaan ontdekken! Niet dat het in die tijd, eind 18de eeuw, meteen zo geweldig was en dat is het nu nog steeds niet. Maar nooit is de ongelijkwaardigheid zo grof geweest als op dat punt van ommekeer. Een mooi voorbeeldje daarvan stond laatst nog in de krant: Marie-Antoinette schijnt ooit een peperduur gouden sieraad voor haar lievelingsgeit gekocht te hebben, terwijl buiten de mensen crepeerden. Haar commentaar was: “Hebben ze geen brood daarbuiten? Dan eten ze toch cáke!”. Bewustzijn was op dat moment kennelijk op het diepste punt gekomen. Dieper kan het niet. Het inzicht in humanitair samenzijn en gelijkwaardigheid was totaal uit het perspectief verdwenen, oogkleppen waren levensgroot, de afgescheidenheid op z’n sterkst. En in zekere zin is dat nu nog steeds zo. Maar vanaf toen is daar toch heel langzaam een kentering in gekomen. Vanuit het diepste punt is er immers alleen nog maar een weg omhoog! En zo ontstond er revolutie na revolutie, zoals de Franse Revolutie en de Amerikaanse Burgeroorlog ontstond de ene revolutie na de andere en dat gaat tot op heden nog steeds door. Er zijn overal grote omwentelingen aan de gang. Maar nog altijd is er die grote ongelijkwaardigheid, nu zelfs versterkt en uitvergroot omdat we het allemaal wéten! Als door een zoomlens krijgen we dat nu heel scherp in beeld. De energie van Pluto haalt nu álles naar boven en de energie van Uranus is onrustiger dan ooit. Vechten heeft geen zin meer, het is tijd voor revolutie in ons eigen denken! Onze eigen gedachtewereld heeft al die ellende gecreëerd!

Om tot de grote ontdekking te komen dat ieder mens gelijke bestaansrechten heeft is kennelijk heel veel tijd nodig. Maar wat is tijd vanuit de grote samenhang? Ook tijd is een illusie, een menselijke afspraak waarin we gevangen zitten, behalve als je dat relativeert...

Het is al zolang revolutie op de wereld, in iedere vorm en op allerlei mogelijke manieren en op ieder gebied. *Maar nu gaat het om revolutie in onszelf!* En dát is essentieel in onze evolutie!

Het is echt van deze tijd, dat velen van ons hebben geleerd in zichzelf te kijken. Het is van déze tijd om dat innerlijk reflectievermogen in te zetten waardoor we ons bewust kunnen worden van alles wat ons *van binnenuit* blokkeert. Zo binnen, zo buiten, zo is het altijd geweest! Maar we hebben dat zo lang niet geweten!

We weten nu meer dan ooit tevoren dat er van binnen net zoveel strijd is als daarbuiten. Dat is de wet van synchroniciteit. Als we die samenhang tussen de buitenwereld en onze binnenwereld gaan zien kunnen we bewuster worden dan ooit! En dáár, vanbinnen, kan de betere wereld dan eindelijk gaan beginnen. Hoe meer zielen dat doen, hoe meer vreugd. Door onszelf vrij te maken van ieder oordeel, door ons vrij te maken van ieder plaatje van hoe alles-zou-moeten-zijn, door ons vrij te maken van de beperkingen die we daarmee onszélf opleggen, kan ons hart weer open en kan onze geestkracht weer vrij gaan

stromen omdat we daar dan eigen verantwoordelijkheid voor nemen en dan kunnen wij gelukkige, dus liefdevolle mensen zijn. Dát is pas écht een revolutie die voor een totale omwenteling zorgt! Dan zijn we 'musketiers' in hart en nieren en vechten we niet alleen voor onszelf, maar voor de vrijheid van de hele wereld. Het is dan 'één voor allen en allen voor één'!

Onafhankelijkheid

Na eeuwen en eeuwen door zeeën van emoties te zijn gegaan werd Venus-Urania geboren, zo vertelt ons het mythologische verhaal. De mogelijkheid om óp te staan! *Langzaamaan kunnen we gaan begrijpen dat alle emoties uit afhankelijkheid ontstaan.* Maar afhankelijkheid hoort bij het leven, dat zijn we ergens allemaal! Dat mag er dus gewoon zijn, want álles mag de ruimte hebben! Er ontstaan pas vervelende emoties als afhankelijkheid *er niet mag zijn.* Als we onafhankelijk willen worden en ons vrij willen voelen is het dus essentieel *je bewust van je afhankelijkheid te zijn.*

Emoties, zo zagen we in het hoofdstuk over de Maan, zijn uitstulpingen, vervormingen van onze gevoelswereld, ze halen ons út het evenwicht wat er in gevoel wél zit. Gevoel maakt ons warm, boeiend en rijk, maar in emoties zitten we gevangen in de dualiteit. Afhankelijk als we ons voelen is er altijd wel iets waar we ons druk over maken en zo zitten we gevangen in onszelf en kan ons hart niet stromen naar buiten, we zijn dan immers veel te druk met onszélf. We zijn nog altijd onderhevig aan zoveel emoties die ons gevangen houden in onszelf. Die hebben nog té vaak een leidende rol, waardoor we nog altijd uit evenwicht zijn en Venus dus niet in balans is. En als Venus niet in balans is kan het bewustzijn van Uranus er niet zijn!

Afhankelijk als we zijn, worden we nog altijd heen en weer geslingerd door van alles wat er in ons leven gebeurt. Maar langzaamaan kunnen we meer gaan begrijpen dat we út al die uit evenwicht brengende negatieve emoties kunnen stappen, we kunnen gaan ontdekken dat daar *een keuze ligt.* We hebben een vrije wil! We kunnen nu wakker worden op het feit dat we *de vrijheid* hebben en onze geestkracht in kunnen zetten om die keuze te maken en zo vinden we onze ónafhankelijkheid.

Emoties die we ooit op hebben gedaan in een verleden kunnen verwerkt worden door ze de ruimte te geven en een plaats. En als op die manier alle oude emoties 'schoon' zijn geworden staan we op het punt dat we de mogelijkheid hebben om vervolgens zo min mogelijk nieuwe negatieve emoties meer binnen te laten komen. Die keuze hebben we allemaal! Dat bewustzijn kan gaan groeien, we hoeven niet in die slinging mee. We hoeven niet afhankelijk te blijven van omstandigheden en van alles wat er om ons heen gebeurt.

Maar natuurlijk blijven we wel méns en dat betekent dat er altijd wel pijnprikkels zijn, die natuurlijk toch pijnlijke emoties blijven geven, daar kunnen we niet omheen. Maar dat betekent nog niet dat we die vast moeten houden en in die pijn zouden moeten blijven hangen! Zo snel mogelijk verwerken en dan weer loslaten, daar gaat het om,

want dan maak jij je weer vrij. *Want verwerkte emoties zijn neutraal geworden en die creëren dan geen nieuwe pijnprikkels meer.*

Een voorbeeldje om dit duidelijk te maken. Als jij alleen maar gelukkig kunt zijn als je kinderen gelukkig zijn, dan stel je je dus heel afhankelijk op. Heel menselijk en begrijpelijk. En dan zul je zien dat je kinderen natuurlijk niet altijd gelukkig zijn, want ook je kinderen zijn méns geworden, en dus ben jij ongelukkig, want jij gaat in die beweging mee. Het resultaat is dat je kinderen niets aan jou hebben, ze kunnen bij jou dan niet terecht en dat creëert natúúrlijk weer nieuwe emoties, zowel bij je kinderen als bij jou. Op die manier kunnen we zo gevangen zitten in afhankelijkheid en verstrikt zitten in emoties en dan lijkt er geen 'way-out'. Maar zodra je gaat ontdekken dat je een kúuze hebt je niet meer in emoties mee te laten slepen dan blijf je in evenwicht en dan ben je een rots in de branding voor anderen om je heen. Dingen die je vroeger nog volledig onderuit konden halen kunnen dat dan niet meer, omdat jij de kracht in jezelf hebt gevonden. Je hoeft niet alles zomaar bij je binnen te laten komen, daar kun je voor waken, daar ligt een keuze voor jou. Groeien naar onafhankelijkheid heeft alles met bewustzijn van je afhankelijkheid te maken! Bewustzijn maakt vrij! Want in onafhankelijkheid voel jij je vrij en behoud jij je evenwicht vanbinnen..

De oplossing is dat we ons er bewust van worden dat emoties onze verbindende kracht blokkeren, eenvoudig omdat er dan geen ruimte voor anderen is. Emoties nemen veel ruimte in, er gaat zoveel energie in verloren.

Ook afhankelijkheid hoort bij het leven. Maar daar kunnen we vrij mee omgaan en dat heel neutraal als de keerzijde van de medaille zien. We kúnnen onafhankelijk zijn en ons vrij voelen, zelfs als we afhankelijk zijn! Als jij jezelf daar de vrijheid in geeft! Want je behoudt je vrijheid en je onafhankelijkheid zélfs bijvoorbeeld, als je durft te zeggen: "Ik voel me zo kwetsbaar, ik ben zo afhankelijk! Mag ik even op jou leunen?" Ook al ziet dat er afhankelijk uit, toch ben je dan nóg onafhankelijk in essentie, omdat jij jezelf die vrijheid geeft! Hoe meer we onszelf de vrijheid geven, in onze kracht én in onze kwetsbaarheid, hoe meer ruimte we hebben voor alles en voor iedereen. Dan staan we vrij en onafhankelijk in het leven en dan júist kunnen we écht samen met anderen zijn. We kunnen dan de mooiste relaties met anderen hebben, omdat die dan op gelijkwaardigheid zijn gebaseerd. Onafhankelijkheid is jezelf de vrijheid geven de mens te zijn die je bent. Want dan ben je écht.

Echtheid

Als we onafhankelijk durven zijn, onszelf dus de vrijheid durven geven te zijn die we écht zijn, zijn we écht en kan onze essentie naar buiten komen. Afhankelijkheid die er niet mag zijn, waar alle verwarrende emoties vandaan komen, maakt onecht. Onechtheid kan nooit opbouwend zijn. Maar dat zijn we ons vaak niet bewust. Even een voorbeeld. Als er een ramp is gebeurd in de wereld raakt dat ons hart en vaak wordt

er dan veel geld gegeven. Maar we horen zó vaak dat daar niets van terecht is gekomen. Hoe zou dat nou kunnen vragen we ons af? Geven is toch mooi? Dat móet toch opbouwend zijn? Maar met geven kan veel afhankelijke emotie worden ingevuld en dat is nooit opbouwend, maar het vullen van een gat. Dat zie je als je daar héél goed naar kijkt. Als je geld stort kan dat bijvoorbeeld het afkopen van het één of het ander zijn. Het afkopen van je schuldgevoel, bijvoorbeeld van het feit dat het jóu goed gaat en een ander niet. Of je stort geld omdat het jóu een goed gevoel geeft. Of je stort geld vanuit het idee dat wel te móeten, dat je wel méé moet doen 'om er niet buiten te vallen'. Of je geeft vanuit een angstgedachte, of je geeft om jezelf er een status mee te verlenen, of je geeft vanuit de gedachte dat wij hier in het Westen méér zijn en die zielige mensen minder. Dit zijn allemaal emoties. Het is allemaal gebaseerd op afhankelijkheden en het geven is dan niets meer dan het vullen van een leegte bij jezelf. En als je dan beseft dat alles energie is, ook jouw geven, ook jouw geld, dan beseft je al beter dat er dan géén gat bij de ánder gevuld kan worden, want dat is dan allemaal nodig voor jezelf. Er gaat zóveel energie verloren op die manier. Afankelijkheid kóst ons héél er veel! Zolang we in méér en minder denken kan geven nooit écht gevend zijn. Als we de wereld willen verbeteren, werkt dat alleen vanuit een écht vol en warm, gevend hart. Een hart vol is en geen behoefte heeft om er ook maar iets voor terug te krijgen. Dat is geven vanuit de liefdevolle kracht van dankbaarheid. Dát is geestkracht die op een verantwoorde manier wordt ingezet en daar kan een nieuwe wereld mee worden opgebouwd. Je kunt je hart met dankbaarheid vullen voor het feit dat geven een voorrecht is en zó veel gemakkelijker dan ontvangen. Dat is écht.

Afhankelijkheid die er niet mag zijn maakt onecht en geeft altijd spanning. Dat spanningsveld zenden we uit en pikken we vervolgens weer op. Dat kunnen we al op afstand voelen, zelfs van kilometers ver weg. En dat geeft ons emoties, vanuit onverwachte hoek zijn die er dan weer, want iedere emotie brengt weer nieuwe emoties teweeg.

Een warm, open hart is echt en neutraal, in die zin, dat het geen spanningsveld heeft. Een warm hart is een energie die harten kan vullen, een energie die de harten van anderen verwarmt en óók opent, ook dat werkt synchroon en dat werkt écht. Het is dus belangrijk bij onszelf van binnen te kijken en bewust te worden van hoe écht we zijn. Dat kunnen zien aan hoe we met onze emoties omgaan en wat we met onze afhankelijkheid doen. Echtheid kan er zijn op basis van een gelijkwaardige verbinding tussen je hart en je ego vanbinnen, want dan kan er ook echtheid in alle facetten naar buiten toe zijn. Er is vaak veel moed voor nodig om écht te durven zijn! De zoektocht naar echtheid is als de zoektocht naar de Heilige Graal. Die zit bij ieder van ons vanbinnen, het is onze geestkracht die vanuit echtheid en liefde vele geheimen kan ontsluiten en alles van onechtheid kan ontdoen. Dat is een innerlijke strijd ja. Maar het loont! Want de ontdekking van echtheid is de ontdekking van de hemel in de aardse realiteit. Dat klinkt misschien ver weg en vaag filosofisch, maar dat kun je op

ieder moment van de dag heel concreet toepassen in je gewone dagelijkse leven als jij je steeds weer de vraag stelt: “Ben ik nu echt?” Ben je écht, dan ben je op dát moment iets moois aan ’t creëren. Maar ben je niet echt, creëert dat nog meer onechtheid dan er al was. *Echt zijn is eerlijk zijn naar jezelf.*

Spoken in je hoofd

We zijn lang niet altijd eerlijk naar onszelf. Net als door onze emoties, kunnen we ons ook door onze hersens op slechtouw laten nemen, als we de essentie, het kernpunt waar het om draait niet willen zien. Er zijn veel mensen die uit hun echtheid wegvlugten, zeker hier in de Westerse wereld, door zich alléén door hun verstand laten leiden. Intelligentie wordt alom geprezen en hooggewaardeerd. Het wordt zelfs aanbédén. Hoe we met ons gevoel omgaan, daar wordt in de maatschappij niet om gevraagd en echtheid wordt vaak niet getolereerd. Daar hebben dan last van, van binnen en dus zijn we vaak oneerlijk tegenover onszelf, terwijl we ondertussen geen idee van hebben hoe sterk dat onze buitenwereld creëert. Onechtheid wordt door onechtheid in stand gehouden!

Het is ons verstand waarmee we op de maatschappelijke ladder verder kunnen komen, dat geeft status en waardering en dat heeft ons ego graag. Maar dat heeft natuurlijk niets met vrijheid te maken, het is juist een afhánkelijk gegeven en dus word je er niet echt gelukkig van! Er zijn niet voor niets momenteel zoveel mensen die op hun maatschappelijke posities onderuit zijn gegaan! Verstand en gevoel zijn twee tegenpolen op de basislijn van de driehoek en méérwaarde geven aan één van de twee kanten betekent dat je in de éne kant van die lijn vastzit en de andere kant dús om aandacht schreeuwt. En dat is je magnetische veld dan, een veld vol van spanning en er is steeds meer spanning, hoe afhankelijker dus hoe onzekerder je bent. Zo kan het gebeuren dat onzekere mensen zelfs prikkeldraad om zich heen kunnen hebben, waar je maar beter bij út de buurt kunt blijven, zó ver gaat dat dan. Zolang we onze afhankelijkheid niet doorbreken door daar écht naar te kijken wordt de spanning steeds groter, tot het tot een ontlading komt. En dan zijn we nog verbaasd ook! Dan begrijpen we totaal niet dat we weerstand hebben opgeroepen, want we vóelden ons alleen maar kwetsbaar en onzeker. Hoe kan het dan dat je nog wéerstand uit je omgeving krijgt ook? Hoe dan ook, zolang we onecht blijven, blijven we afhankelijk en blijven we klein en blijft de wereld toch groter. Zó komen we er dus niet doorheen. Je bent dan niet gelukkig, je bent onevenwichtig van binnen en *dus is je wereld van buitenaf dat ook*. En zo blijft dat maar doorgaan want je hart staat niet open en dan zit je dus nog vast in je ego, in een handhaafmechanisme, dat *altijd polariseert*. Zolang we vanuit ons afhankelijke ego leven roepen we voortdurend antikracht op. Want het ego stelt nog het éne tegenover het andere en zo kunnen beide polen niet in gelijkwaardigheid samen zijn. Als jij je wilt kunnen ontspannen, als jij je wilt bevrijden van alles wat je blokkeert, dan is er maar één uitweg en dat is écht zijn en eerlijk zijn tegenover jezelf. Dan kan er balans in je komen en kan jij je gelijkwaardig voelen in wat voor omstandigheden en aan wie dan ook.

Alle kwaad in de wereld is gebaseerd op onbalans. Zo ook in onszelf. We accepteren de negatieve kanten niet. En precies dáárop is alle kwaad begónnen en groter geworden, dat begon in onszelf! We zijn verward in de illusie dat het kwaad van buitenaf is gekomen en dat die onbalans er wel moet zijn. We hebben zoveel spoken in ons hoofd! Op allerlei mogelijk manieren. We kunnen ook zó verward in onze eigen denkbeelden zijn! En zo zijn we bang om vrij te stromen en ons kwetsbare gevoel de ruimte te geven en écht te zijn. We zijn bang om expressie te geven aan wat er eigenlijk in ons zit. We durven ons zo vaak niet kwetsbaar op te stellen en zo zijn we bang voor het leven zelf, bang om de mens te zijn die we zijn en dus bang voor de buitenwereld en bang voor de angst zelf. We zijn bang om te verliézen en dus houden we maar vast aan wat ons bekend is. En dan gebruiken we onze hersens weer om de zaak onder controle te krijgen en die blijven maar malen, je kunt ze maar niet stopzetten, gék word je ervan. Geen wonder, want die hersens gebruiken we dan als controlemiddel om onze angst en onzekerheid erónder te krijgen en dus gaan je hersens dan als een gek tekeer. Vanuit afhankelijkheid en onzekerheid willen we alles kunnen begrijpen! Omdat we dan ons vertrouwen verloren zijn. Als we alles nou maar op een rij zien te krijgen, dat kunnen we het beheersen, zo denken we dan. Wat zijn we toch bezig en druk in ons hoofd!

Maar die woordjes zelf, het willen beheersen, zeggen alweer zo veel. Dat is verre van vrij zijn, van ontspannen en écht zijn en verre van gelukkig zijn. Want willen (be)heersen is mácht willen hebben en dat is altijd op angst gebaseerd. De oplossing kan nooit in je hersens liggen! Want vanuit die malende gedachtewereld kan er ook geen verbinding met 'boven' zijn, je zit dan te veel in jezelf gevangen en dus je dan van je zielenstroom afgesloten en voel je je afgescheiden en alleen. Het niet accepteren van het leven met altijd de twee kanten is dus een spiraal naar beneden. Dat is onecht zijn en dat brengt weer meer onechtheid met zich mee. Het is een mechanisme van je ego wat naar houvast zoekt. Als je je angst niet aan wilt kijken en het achterste van je tong niet wilt laten zien, dan nemen je hersens de touwtjes in handen.

Maar als je dat begrijpt van jezelf kun je jezelf veel meer rust geven, dan kun je al die spanning in je hersens los gaan laten, want acceptatie van je onzekerheden geeft lucht. Hoe meer je je kwetsbaarheid de ruimte hoe échter je bent. Hoe echter je bent, hoe meer je afhankelijkheid verandert in ónafhangelijkheid, want dan mag jij van jezelf naar eigen keuze afhankelijk zijn. In acceptatie van alle kanten in jezelf kun je echt zijn en dán kun je ontspannen en geef je ook je hersens weer rust.

Schoonmaak

Als we een nieuwe wereld willen bouwen, is het eerst nodig alles wat dat blokkeert te schonen. Dat betekent dat het noodzakelijk is dat we tot het *bewustzijn* komen dat we alles zélf zo gecreëerd hebben, zoals het nu is.

Even een concreet voorbeeld. Als je je nu bijvoorbeeld afvraagt hoe het dan met alle ziektes zit, want die blokkeren wel héél concreet onze vrijheid, zouden we die dan

ook zelf gecreëerd hebben? Misschien zouden we kunnen zeggen dat ziektes ons bewust willen maken, van waar we onszelf onbewust knel hebben gezet. Want iedere ziekte, iedere disbalans in ons lichamelijke systeem is óók ooit door disbalans in onze denkbeelden begonnen. We creëren álles immers zelf, dat moet dan met ziektes dus ook zo zijn. En natuurlijk kun je dan zeggen: “Maar daar heb ik nu niks aan, want ik weet niet meer wanneer en waarom ik dat gecreëerd heb, wat kan ik daar nú dan mee?” Het antwoord wat je jezelf dan kunt geven, is dat de ziekte die je nu misschien hebt, als het ware een ‘grote schoonmaak’ is van alles wat je ooit als blokkade creëerde in een tijd waarin je je dat nog niet bewust bent geweest. We zitten in de materie en materie is langzaam, dat kan dus best lang geleden zijn. Maar op die manier kun je liefdevol naar je eigen lichaam kijken en je ziekte meer proberen te accepteren en dan kun je daarvanaf nu dus wél iets mee. Want vanaf nu kun je je heel bewust zijn van wat je nú creëert. Zo kun je je nú van toekomstige blokkades bevrijden.

We zouden misschien ook kunnen bedenken, dat er zielen zijn die hun lichaam dienstbaar wilden stellen om het schoonmaakproces van de aarde via hun lichaam te laten verlopen. Zielen dus, die collectief blokkerende elementen via ziektes van hun lichaam mee wilden helpen schonen. Het is bekend dat veel huisdieren tumoren ontwikkelen. Onverwerkte emoties vanuit het gezin kunnen op die manier door het huisdier worden geschoond.

Er zijn zielen die zich dienstbaar gesteld hebben aan het schoonmaken van de aarde, ook in grote rampen bijvoorbeeld. Dit valt niet te staven, maar die gedachte kan wél heel troostend en opbouwend zijn. Als we alles ‘schoongemaakt’ hebben kunnen we aan een nieuwe wereld gaan bouwen, want dat kunnen we gaan beseffen dat we écht een vrije wil hebben. Dan hoeven ook ziektes en rampen er misschien niet meer te zijn. Ik besef dat dit aardig theoretisch lijkt. Maar irreëel is het niet. Want er schuilt grote kracht in wat wij met onze denkwereld kúnnen. Als wij onze denkbeelden baseren op vertrouwen in het grote verband in plaats van op angst, dan kan het meest onlogische nog wáár worden ook!

Er is momenteel veel schoonmaak op de wereld en in onze persoonlijke levens doet ieder mens dat op zijn eigen manier. Hoe verschillend allerlei onrustige omstandigheden dan ook voor ieder mens kunnen zijn, het doel van deze uranische tijd is om wakker te worden op alles wat ons in onze vrijheid van geest blokkeert. Vrijheid van geest, dát is bewustzijn! Iedere opbouwende creatie zit in de geest, het is inspiratie die door liefde wordt ingegeven. Door onszelf liefdevol te accepteren met álles wat er in ons zit, ook onze angst, hoeft onze angst niet meer geconcretiseerd te worden! Want die krijgen we voorgeschoteld opdát we ons bewust kunnen worden van wat we daarmee doen. Angst creëert alleen maar nieuwe angsten als het áfgewezen wordt. In plaats van het schoon te maken gooien we het dan in een beerput, die steeds meer gaat broeien en stinken. Dan gaat dat in allerlei uitstulpingen en vervormingen zitten, die dan toch óók ooit weer moeten worden schoongemaakt. Als we dat beseffen, kunnen we ervoor kiezen geen nieuwe

angsten meer te willen en die hoeven dan ook niet meer worden gecreëerd. Tot die tijd moet dan alleen nog het oude worden schoongemaakt.

Wat is vrijheid?

De nieuwe wereld die geboren kan gaan worden is een wereld van vrijheid, gelijkheid en broederschap. Met vrijheid zijn we aardig bezig, maar de balans weten we daar nog niet in te vinden, gelijkheid is er nog helemaal niet, laat staan dat er broederschap kan zijn. Aan gelijkwaardigheid en broederschap zijn we collectief gezien nog niet toe, zolang we individueel nog niet begrepen hebben wat échte vrijheid eigenlijk is. En dus worstelen we nog met allerlei onvrijheden en lopen we collectief gezien nog aan alle kanten vast.

Er is nooit eerder zoveel vrijheid geweest als nu in de Westerse wereld. We hebben letterlijk meer vrije tijd dan ooit en we komen losser dan ooit van allerlei conventies. Veel normen en waarden gaan onderuit waar die niet echt, maar inhoudloos waren. We kiezen meer en meer voor echtheid in plaats van voor een loze vormen en buitenkanten. De jeugd van nu is vrijer dan ooit, veel jongeren gaan en staan waar ze willen. De meeste taboes zijn onderhand doorbroken, maar toch...? We voelen de vrijheid niet, we zijn nog even afhankelijk als we altijd al waren! En ondanks alle vrijheid die er nu meer is dan ooit, ligt juist die vrijheid als een last op onze schouders, ook van onze kinderen. Kinderen structuur en het is moeilijker dan ooit uit de veelheid die wordt aangeboden een richting te kiezen. Ouderen komen tegen dat het lastig kan zijn met al die vrije keuzes om te gaan. De maatschappij en ook alle kerken, worstelen met de balans tussen vrije keuze en structuur. Al die vrijheden geven ook heel veel chaos en stagnatie, omdat de diepere zin van het groeien naar échte vrijheid nog vaak niet begrepen wordt. Echte vrijheid is een status *vanbinnen*. Het is een diep innerlijk weten van je innerlijke licht en dát licht durven volgen. Het is een diep innerlijk weten dat je vrij bent de mens te zijn die je bent en dat er niets verstoort hoeft te worden. Het is jezelf de vrijheid geven krachtig én kwetsbaar te zijn. Die vrijheid is los van allerlei opgelegde zaken, of die nou van buitenaf komen of vanuit je bewuste of onbewuste zelf. Vanuit echte vrijheid weet je dat je zélf gekozen hebt te gaan leven binnen de aardse structuren, die dan geen belemmering in jouw innerlijke vrijheid meer hoeven zijn. Echte vrijheid is je eigen creatieve kracht kennen en weten dat jij zelf verantwoordelijk bent voor je leven en alle omstandigheden die dat geeft. Zelfs op de momenten dat je daar behoorlijk in vast kunt zitten, ben je je die vrijheid nóg bewust. Dan weet je dat het jouw éigen vrije keuze is met die omstandigheden om te gaan zoals jij dat wilt. Je hóeft daar niet in meegesleurd te worden! Echte vrijheid is een status in je hart. Als je vrijheid zoekt zul je die alleen dáár kunnen vinden. Want in je hart zit als het ware een 'innerlijke dirigent'. Kijk nog maar eens naar die tekening in het hoofdstuk over de Zon. Die innerlijke dirigent, die altijd liefdevol is en ruimte geeft, óók aan alle moeilijke dingen wordt voortdurend geïnspireerd door je ziel en je hoger zelf. Daar ben je met je geest verbonden. En je geest is vrij, is ongebonden, omdat die boven

alle wetmatigheden uitstijgt. Denk maar aan Mandela, die wist wat echte vrijheid was! Zijn geest is altijd vrij gebleven, waardoor hij niet in bitterheid is vervallen, maar juist één van de meest inspirerende mensen in deze tijd door zijn liefdevolle, moedige en ruimtegevende kracht. In je hart zit jouw vrijheid, van waaruit je dirigent bent en altijd de vrije keuze hebt met de aardse structuren om te gaan *zoals jij dat wilt*. Vanuit je hart ben je dus een onafhankelijk wezen. En ook al zijn omstandigheden nog zo benard, de weg naar je hart kun je áltijd vinden. Maar zolang jij je nog afhankelijk stelt van dingen van buiten is er van vrijheid geen sprake, want vrijheid en afhankelijkheid botsen met elkaar!

We voelen ons zo vaak afhankelijk van allerlei dingen en *maken onszélf afhankelijk op die manier*. We *zijn* niet afhankelijk, we *voelen* ons dat alleen maar. En omdat we ons dan met dat gevoel identificeren gaan we daar massaal op onderuit! We voelen ons afhankelijk van zóveel dingen! Bijvoorbeeld van onze relaties met andere mensen, van een partner, van geld, van status, van image, van kennis en allerlei diploma's, van vrije tijd enz. enz. Maar dat zijn allemaal *buitenkanten* en die kun je niet dwingen te zijn zoals jij graag zou willen. Boeiend is te zien dat het juist ook deze beperkende dingen zijn die jouw ziel zélf creëerde! Met het doel dat jij je wáre vrijheid vinden zou. De vrijheid die in je hart zit, want vanuit die plek kun jij je eigen vrije keuzes maken hoe met je eigen leven en ook met tegenslagen om te gaan. Als ieder van ons die vrijheid zou weten te vinden, dan was de maatschappij één groot sociaal geheel. Maar we denken nog altijd dat vrijheid bevóchten moet worden.

En dus is er in plaats van sociale verbondenheid juist veel ásociaal in de wereld. Met allerlei normen en waarden die geen inhoud meer hadden, gaan op die manier ook alle waarden mét inhoud onderuit. Vanuit die normloosheid zijn we op zoek naar nieuwe waarden, naar een nieuwe norm. Maar we zijn er nog lang niet! Want in onze zoektocht naar vrijheid hebben we vaak niet in de gaten dat we nog altijd vastzitten in onze éigen oude patronen, onze gevoelens klein en afhankelijk te zijn. Zo zitten we van in onze ego's, die in principe altijd afhankelijk zijn. In feite zou je dus kunnen zeggen, dat alle oorlogen op de wereld, zowel in het groot als in het klein, een gevecht met onze eigen ego's zijn. Want in onze ego's zitten allerlei gevoelens en allerlei gedachten, die – zolang wij ons daarmee identificeren- aan de leiding zijn. Dié hebben het dan voor 't zeggen en daarmee creëren wij dan zélf al die onrust, die er in jouw wereld en in de wereld van buiten kan zijn.

Afhankelijk als het ego altijd is, wil dat van buitenaf in behoeftes worden voorzien. En zo zitten we in onszelf gevangen en kan er van echte vrijheid helemaal geen sprake zijn. Vanuit het ego moet er steeds weer aangevallen of verdedigd worden, altijd ik-gericht en dus asociaal. Die ik-gerichtheid en dat asociale zien we heel sterk in de buitenwereld, maar als we wakker worden zien we dat dat ook in onszelf zit! Als we stoppen met de vinger naar buiten te wijzen en zien dat de buitenwereld niet anders

is dan een spiegel voor onze binnenkant, dan kunnen we wakker worden en zien dat ons ik-gerichte eigenbelang de touwtjes in handen kan hebben zolang we ons nog afhankelijk voelen van van álles en nog wat om ons heen. Echte vrijheid hébben we al, die zit allang bij ons vanbinnen. Die hoeft niet meer bevochten te worden naar buiten toe, hooguit in onszelf! Die vrijheid kunnen we gaan voelen als we onafhankelijk zijn geworden van allerlei verwachtingen en condities die we stellen aan onszelf, of aan de buitenwereld of aan allebei. Zodra we onszélf vanuit ons hart de vrijheid geven te mogen zijn die we zijn, dan hoeven we al niet meer met onszélf te vechten. En als we dan accepteren dat omstandigheden in de buitenwereld nou eenmaal altijd soms mee en soms tegen kunnen zitten, dan raken we daar niet meer van uit balans, hooguit heel even.

Die onafhankelijkheid zit in je kern, in je hart. Dáár weet je wat echte vrijheid is, want daar zit je 'tegenwoordigheid van geest': je bewustzijn! Daar kunnen je het licht altijd vinden, wát de omstandigheden ook zijn. In die 'tegenwoordigheid van geest' zit je ware vrijheid. Dat is je ware onafhankelijkheid. Zélfs op de ogenblikken dat jij je eigenlijk afhankelijk voelt en kwetsbaar. Dat hoort bij het leven! Maar je onafhankelijkheid zit er dan nog altijd! Die zit dan in de vrije keuze die je kunt maken hóe je met je kwetsbaarheid om wilt gaan. Als kwetsbaarheid en het afhankelijke gevoel wat daarbij hoort de ruimte van jou mag krijgen, dan blijft je onafhankelijke kern vrij en rechtop staan! Dan heb je je zelfkracht gevonden! Want dan weet jij met je eigen menszijn om te gaan. Ware vrijheid zit in je zelfkracht. Want zelfkracht betekent krachtig maar óók kwetsbaar en afhankelijk durven zijn. Dat is jezelf de vrijheid geven écht te zijn en eerlijk tegenover jezelf.

Die ontdekking, dat bewustzijn, die 'tegenwoordigheid van geest' is belangrijker dan je denkt. Want zodra jij dat ontdekt hebt, mogen anderen óók zijn die ze zijn. Of ze nou krachtig zijn of kwetsbaar, dat maakt dan niet meer uit en dan ben je vanuit je hart verbonden met de buitenwereld, je staat niet los meer, voelt je niet meer afgescheiden. Dan hoef je dus ook geen stelling meer te nemen, je zit niet meer gevangen in je eigen isolement. Dat afgescheiden zijn van de buitenwereld dénken we maar! Dat is een gevoel, het is een illusie, het is van je ego, het is vastzitten in de vorm. Het ego is één en al emotie, een vat vol verwachtingen waarop je kunt worden teleurgesteld. Óók de ego's die erg verstandelijk lijken, ook mentale mensen zijn vaak emotioneler dan je denkt. Zolang er afhankelijkheid speelt zitten er emoties, of je die nou in gevoelens of in gedachten vertaalt. Zolang je in je emoties blijft hangen en dus nog afhankelijk gedachten vastzit, zit je nog gevangen in het denkbeeld dat je pas vrij kunt zijn *als.....* en noem hier maar duizend en één voorwaarden op. Maar vrij zijn en afhankelijk zijn van allerlei buitenkantdingen is een contradictie! Die twee uitersten kunnen alleen in je hart verbonden worden: in bewustzijn van wat wáre vrijheid is. Op het moment dat je van jezelf mag zijn die je bent in je kracht én in je afhankelijkheden, heb je je innerlijke onafhankelijkheid

gevonden en dát is vrij zijn. Echte vrijheid is dus een onafhankelijk principe vanbinnen, op respect voor jezelf gebaseerd.

Vrijheid, gelijkheid en broederschap

Het bewustzijn van vrijheid kan gelijkheid en broederschap geven. Dat bewustzijn kan de oplossing van de chaos in de wereld zijn. Je zou dat de nieuwe norm, de nieuwe waarde kunnen noemen waar we naar op weg zijn met z'n allen, hoe v r dat ook nu nog te zoeken is. Als we onze gelijkwaardigheid weer zouden beseffen, dan zou er weer  chte broederschap kunnen zijn. Ik durf dat zo stellig te beweren, omdat deze norm en deze waarde  chtheid zou bevatten en de mensheid zou dan vrij voor oordeel zijn. Echtheid is het enige wat altijd blijft, eeuwig, terwijl iedere onechtheid tijdelijk is, die gaat vroeg of laat toch onderuit. We zijn allemaal zielen op weg naar hetzelfde, op zoek naar onze bron van licht. En natuurlijk zijn er ook kwade krachten, maar ieder kwaad is duister en duisternis verdwijnt in het collectieve licht van alle zielen die het licht als doel hebben. Het licht is het enige  chte, dat blijft. De duisternis is altijd tijdelijk en gaat toch   it ten onder. Als we ooit tot een wereld van vrijheid, gelijkheid en broederschap willen komen, is het uiterst belangrijk dat jij je innerlijke licht vindt, je hart, waar jij de lichtkracht van je onafhankelijkheid kunt vinden, zodra jij jezelf en al je kwetsbaarheid de ruimte geeft. Dat is niet alleen belangrijk voor jezelf en je eigen welbevinden, maar is belangrijk voor het grote geheel. Want als jij je innerlijke vrijheid hebt gevonden, dan zie je de gelijkwaardigheid onder alle mensen en over alle verschillen struikel je dan niet meer. Dan zie je hoe alle mensen nog worstelen om op dat punt van innerlijke vrijheid uit te komen en voel je mededogen met jezelf en met i dereen! En zo kan er dan een wereld van vrijheid en gelijkheid en broederschap zijn. 'Zo binnen, zo buiten' wordt er gezegd en ook over microkosmos en macrokosmos wordt er gesproken, of over synchroniciteit. Als wij onszelf de vrijheid geven de mens te zijn die we zijn, dan mag ieder ander dat ook! H e anderen ook zijn, daar kijk je dan geboeid naar, neutraal, zonder oordeel, net als naar jezelf. En in die rust en innerlijke ruimte die jij jezelf geeft hoeft er geen competitie met anderen meer te zijn. En als iemand jou dan raakt op een gevoelig stukje, dan weet je dat het je  go is dat geraakt wordt en dat mag, want ook jij bent gewoon een mens. Als dat menselijke stukje in jou dan de ruimte mag hebben, zonder dat die liefdevolle dirigent die in je hart zit de leiding verliest, dan herstelt zich vanzelf je innerlijke balans weer en hoeft er geen strijd naar buiten toe te zijn. Vanuit je hart kun je zelfs naar de meest slechte mensen op aarde heel neutraal kijken, geboeid. Zonder emotie van je ego blijf je neutraal. Dat is niet na ef of irre el, want vanuit die neutrale energie worden misdadigers net zo goed opgesloten! De realiteit verlies je vanuit je hart  cht niet uit het oog! Want vanuit 'tegenwoordigheid van geest' kun je alert zijn, en bescherm jij jezelf.

Als je dan naar een verkrachter kijkt, of naar een moordenaar als bijvoorbeeld Saddam Hoessein, dan zou je bijvoorbeeld kunnen denken: "wat ben ik dankbaar

niet zo'n Saddam te zijn!" En in sommige gevallen kun je misschien zelfs wel eens denken: "wat een moed en lef is ervoor nodig om zo'n slechterik te durven zijn...". Dat relativeert enorm! Zonder emotioneel oordeel zijn neutraliseert alle duistere krachten! Op dat moment klieft als het ware jouw zwaard van licht de duisternis doormidden. Want het licht is het krachtigste van alle! Omdat dat in wézen het enige is wat écht bestaat.

Onze zelfkracht die in ons hart zit maakt ons licht actief en dat kan iedere duisternis doorbreken. Het is zo belangrijk daarop wakker te worden, juist nu er zoveel duisternis op de wereld is! Er zijn nou eenmaal kennelijk zielen die de taak op zich hebben genomen de mensheid wakker te schudden op waar het werkelijk om gaat. Natuurlijk valt hier veel meer over te zeggen, er zijn bibliotheken vol geschreven over de zoektocht naar de oorsprong en de zin van het kwaad. Wie ben ik om daar een antwoord op te geven. Maar het is wel duidelijk dat het tijd wordt om wakker te worden op het feit dat de manier waarop we daarmee altijd zijn omgegaan nog nooit een oplossing heeft geboden. We hebben het altijd veroordeeld en daarmee bleef het altijd in stand! Zolang we ons in emoties (die altijd van het ego zijn) mee laten slepen is de oplossing er in ieder geval nog niet! Het vinden van onze gelijkwaardigheid ondanks alle verschillen zou véél productiever zijn! En dat kan alleen via de weg naar binnen, via het echte kénnen van jezelf. Het kennen van je ego en alles wat daarin beweegt én het kennen van de onafhankelijke kracht in je hart, die vrijheid geeft. Het is dus belangrijk je niet vast te zetten in de *verwachting* dat een betere wereld van buitenaf moet komen. Want dat is de afhankelijke visie van je ego, die nooit tot de oplossing van gelijkheid en broederschap leidt.

Als je kijkt vanuit een neutrale visie, zonder condities, dan zie je een wereld waarin nou eenmaal goed en kwaad bestaat. Je daar tegen verzetten is niet productief. Dat is een afhankelijk gegeven, een gebed zonder eind. Het accepteren van de werkelijkheid vanuit het perspectief van je hart is ónafhankelijk, dat maakt je vrij. Want acceptatie is los van oordeel en dat neutraliseert. Met die gedachte creëren we in ieder geval geen nieuwe ellende en zo hoeft er misschien in de toekomst geen nieuwe Saddam meer te zijn...

Maar natuurlijk zijn we méns en op de krachtstroom van onze ziel zitten we niet alle dagen en dus kan die 'tegenwoordigheid van geest' er niet altijd zijn. Zo onafhankelijk voelen we ons niet altijd en dat hoeft ook niet. Als je je afhankelijk en kwetsbaar voelt kun je dat de ruimte geven en rustig een arm om je heen vragen als je daar behoefte aan hebt! Dan nóg ben je onafhankelijk vanbinnen, want vanuit vrijheid vraág je dat gewoon. Hieraan kun je zien dat échte vrijheid essentieel is om tot gelijkwaardigheid en broederschap onder alle mensen te kunnen komen. Als je dat eenmaal hebt gevoeld, dan weet je dat dáár de nieuwe wereld ligt, dat het in die lijn gevonden kan worden. Als je dit eenmaal hebt gevoeld dan is dat stukje bewustzijn doorgebroken en dat zet zich dan toch weer voort.

Gelijkheid en broederschap

beginnen dus met vrijheid. Vrijheid is een ónafhankelijk principe, is dus *overal* onafhankelijk van. Het is de neutrale blik, het is innerlijke wijsheid, het is je ware intelligentie, échtheid die in je zit. Het is het ontstijgen van allerlei emoties die blokkeren, het is de ware balans tussen ons denken en ons gevoel. Vrij zijn is weten, dat hoe verschillend we ook zijn, hoe verschillend we ook denken, we toch diep van binnen gelijkwaardig zijn. Zo hoeft ongelijkwaardigheid geen emoties meer te geven en kunnen we een aanvulling op elkaar zijn. Dan beseffen we dat we elkaar nodig hebben om wakker te kunnen worden, hoe moeilijk dat ook kan zijn. Hoe meer we beseffen dat óók dat familielid waarmee we steeds in de clinch liggen uiterst belangrijk voor ons is, en ook die slechterik waarover we lezen in de krant, hoe losser we van al die emoties van ons ego komen en hoe meer plaats er is voor ons warme gevoel. Als je bedenkt dat de mensen die ons dwarszitten er zijn om ons bewust te maken van hoe het met onze innerlijke vrijheid is gesteld, kun je daar uiteindelijk nog dank je wel tegen zeggen ook! We zitten nou eenmaal nog in het stadium waarin ons bewustzijn wakker geschud moet worden en dat is niet altijd leuk, om het zachtjes uit te drukken. Maar zodra er meer bewustzijn is gekomen kan alles zachter worden, meer in balans. Dat is niet zweverig, geen droom, niet naïef of irreëel, maar heel concreet en bewust haalbaar. Vrijheid, gelijkheid, broederschap, het is mogelijk! Het begint bij jezelf, in je hart, wat je alleen maar open hoeft te zetten.

Bevrijding

Het kan gebeuren, zo maar, ineens, plotseling, dat er iets in je leven onderuitgaat en dan kom je aardig tegen hoe afhánkelijk je ervan was! De intentie van ieder gebeuren is je wakker te maken op waar je ware vrijheid ligt. Het gaat er altijd om je te bevrijden, precies van dat waar jij in gevangen zat. Snel als de energie van het licht, van Uranus is, kan het zomaar ineens plotseling gebeuren dat je je baan kwijtraakt bijvoorbeeld, of je broer verliest. Wég zijn je zekerheden! Je hebt het niet in de hand en dat kan ook niet en dat geeft veel emoties. Verzet bijvoorbeeld, of juist een vlucht in verdriet. Want we willen onze zaakjes wel onder controle hebben, júist op de vlakken waar we eigenlijk onzeker en afhankelijk zijn. En dan juist op die vlakken gebeuren er dingen die je niet in de hand hebt, maar wat je wél in de hand hebt is de manier waaróp je met je eigen emotionele reacties omgaat! Je hebt een eigen keuze in hoe je er op reageert! Je kunt je met je emotionele reacties zodanig identificeren dat je in de angst duikt en vast wilt blijven houden aan hoe het wás en dan ga je beslist een moeilijke weg. Maar je kunt ook heel eerlijk en open van binnen kijken naar je eigen reacties en ontdekken wat een afhankelijkheid daar zat. Dan word je je er misschien van bewust dat die baan als je écht goed kijkt, toch een belasting voor je was... Misschien was het je eigen ziel wel, die dit in gang heeft gezet. Omdat je zielenstroom jou naar je vrije geest, naar je vrijheid wil leiden. Je kunt je afvragen of dát het misschien is, waarom dit alles je gebeurt. Zat je misschien te vast in de zekerheidszoeker die je ego is? Op die manier kun je naar

veranderingen kijken in je leven. Als je die mogelijkheid openhoudt voor je een stuk gemakkelijker mee in die nieuwe situatie en kan het uiteindelijk heel opbouwend voor je zijn, hoe moeilijk het ook aanvankelijk voor je was. Als je je verzet loslaat en niet meer vlucht in je gevoel van onrechtvaardigheid bijvoorbeeld, maar als je je openstelt voor nieuwe ontwikkelingen, dan kan de synchroniciteit weer zo gaan werken dat jij uiteindelijk nog blij bent ook!

De werking van Uranus is altijd onverwacht, plotseling en onvoorspelbaar en kan behoorlijk choqueren, zeker als je nogal vasthoudend bent van aard. Uranische energie is ongelooflijk snel, net zo snel als het licht. Er kunnen je dus juist in situaties die alles op z'n kop zetten heel wat lichtjes opgaan! Uranus is niet voor niets ook de energie van het directe weten, van intuïtie, die zo vaak door hersens en door onze emoties wordt geblokkeerd. Je ego denkt: die baan heb ik echt nodig. Je emoties zeggen wanhopig: wat moet ik zonder? Oei, wat een onzekerheid en dat is eng en dus is er angst. Maar je intuïtie is het 3de punt hierboven, dat is neutraal en stijgt boven iedere logica uit en hoe onlogisch het soms ook lijkt, als je je daarvoor openstelt dan kun je ergens meteen al wel voelen dat wat er ook gebeurt misschien wel een bevrijding voor jou kan zijn....

Als je je hart openzet voor veranderende situaties, dan zet je jezelf niet vast. *Uranus haalt nooit iets onderuit zonder er iets veel beters voor in de plaats te geven! Want Uranus is de bevrijder zelf.* Het bewustzijn van Uranus bevrijdt je van knellende banden, van oude patronen, die slechts een belemmering voor je échte ontplooiing zouden zijn. Ontplooiing volgens de intentie van je ziel. Dat bewustzijn geeft de mogelijkheid tot nieuwe ervaringen, hij brengt je vrijheid van geest, vrijheid van 'denken', vrijheid van iedere blokkade vanbinnen, zoals we hebben gezien. Hij brengt je echtheid. Waardoor jij, zoals je echt van binnen bent, van buiten kunt gaan leven en echt expressie durft te geven aan alles wat er in je zit en dat is heerlijk!

We hoeven ons alleen maar te her-inneren wat onze ziele-intentie ook alweer was. Wat was het ook alweer, wat we éigenlijk op aarde kwamen doen? Dat lijken we zo vergeten te zijn en zeker zolang we in ons ego en in alle houvasten die dat zoekt vastzitten, weten we dat helemaal niet meer. Maar zodra we dat weer weten kijken we weer vanuit ons hart naar ons eigen leven en worden we ons bewust van onze worsteling om leegtes die we van binnen voelen op te vullen met allerlei beelden van buitenaf. Zodra we dat zien kijken we liefdevol naar onszelf en naar ons eigen ego en dat kunnen we dan naar anderen ook. Het gaat erom dat we herinnerd worden aan onze geestkracht, het weten hoe krachtig we eigenlijk zijn. Zodra we dat weer weten schijnt er licht in de duisternis en voelen we ons bevrijd van een zware last. Want dan mógen we leven, het moeten kan er dan vanaf. En dat is pure bevrijding!

Maar zolang wij vasthouden aan een bepaalde vorm omdat wij ons kleine ik moeten zien te handhaven, zolang 'heeft de duisternis het licht niet begrepen' en blijft strijd en worsteling bestaan. Veranderingen en vernieuwingen doen soms pijn, afhankelijk

als we vaak zijn van het oude patroon. We houden vaak liever vast aan een oud patroon omdat dat ons bekénd is. Liever dat mét wat ongemakken, dan nieuw en onbekend. Dat is het vasthoudende wat ieder ego heeft. Maar hoe sterker wij bepaalde patronen als houvast in ons leven gebruiken, hoe sterker Uranus hier dwars tegenin zal gaan. Want alleen zo worden we ons van onze afhankelijkheid bewust en kan het nieuwe, onze onafhankelijke innerlijke kracht worden geboren.

De energie van Uranus heeft een zeer sterke magnetische kracht en het is afhankelijk van ons eigen magnetische veld hoe wij erop reageren. Zijn we ontspannen en veren we mee in veranderende situaties, dan is zijn invloed een loutering, een sublimatie, dan voelen we ons bevrijd en opgetild, we stijgen dan zo een nieuw bewustzijn in. Dan voelen veranderingen als een bevrijding aan en dat is een verademing. Maar hechten wij nog aan oud, aan vorm, aan houvasten, dan kan het flink chaos en verwarring geven. We kunnen dan flink dwars gaan liggen en zo roeien we dan tégen de stroom van onze ziel in en dat kan héél wat emoties geven waarin we dan muurvast kunnen zitten! Maar we hebben dus zelf de keuze hoe we met veranderingen in ons leven om willen gaan.

We verlangen allemaal naar evenwicht en vrede vanbinnen. Dat is gelukkig zijn. En dat kan er pas écht zijn als we ons vrij voelen en ons tegelijkertijd verbonden weten met alles en iedereen in een grote samenhang. Laat dus alles wat dat blokkeert maar naar boven komen, zeg nou zelf! Want dan kan die bevrijding er pas echt zijn!

Ritme

Uranus loopt in ongeveer 84 jaar rond de aarde. Dat betekent dat hij ongeveer 7 jaar in één van de 12 dierenriemtekens staat. $7 \times 12 = 84$. Ook Uranus heeft dus met de bekende zevenjarige cyclus te maken. Net als Saturnus, die 28/29 jaar over een hele ronde doet en die ronde verdeelt in 4×7 jaar. Vier is het getal van de materie, van vorm en van begrenzing en afgescheidenheid die typisch voor de aarde is. Daar brengt Saturnus ons mee in contact. Maar het getal zeven stijgt boven die afgescheidenheid uit want dat is het getal van de intuïtie, van de antenne die ons met 'boven' verbindt.

Er zijn 7 dimensies van tijd wordt er gezegd, een mysterie. En er zijn 7 hoofdstralen, ook al een mysterie. En 12 is een bijzonder symbolisch getal, omdat de 13 erop volgt. Dat is het getal dat boven de wetmatigheid van de aarde uitstijgt. Denk maar aan de 12 apostelen en Jezus die de 13de was. Er zijn 12 dimensies van ruimte. Er zijn 12 dierenriemtekens en duidelijk is, dat Uranus *het ritme* van de kosmos weerspiegelt. Ook dat is een mysterie dat boven het menselijk begrip uitgaat. Maar het is wel heel duidelijk, dat wij alle tijd en ruimte krijgen om vloeiend op dat ritme mee te leren gaan. Dat kan zodra we het dualistische leven op aarde weten te accepteren en ermee om weten te gaan door het vanuit een hoger perspectief te bezien. Dan hoeven we niet meer gevangen te zitten in de dualiteit, maar weten we ermee om te gaan omdat we steeds opnieuw de verbindende 3de punten erboven

weten te vinden, die je bij alle dierenriemtekens terugvindt. En dat kan door het openen van je hart. Dat is in wezen álles wat we te doen hebben! We hebben het al eerder gezegd: het enige doel van het leven hier op aarde is groeien in bewustzijn in wat liefde eigenlijk is. Die liefdevolle blik, daar gaat het om. Want dat is het licht. En licht is echt. En echtheid is het enige dat kan blijven bestaan. Licht is het enige dat leven geeft. We zijn vergeten dat we alleen maar uit licht kúnnen bestaan!

Uranus beheerst het ritme in het groot en synchroon daarmee ook in het klein. Het is het ritme van ons leven met al zijn pieken en dalen, het is het ritmisch mee leren dansen op de stroom van je ziel. Ritmisch dansen op muziek werkt dan ook letterlijk helend bij alle onrust die Uranus geeft! Ook het slaapritme valt onder Uranus en dat kan soms behoorlijk onrustig zijn. Dan is beslist Uranus ' bezig ' is in jouw horoscoop. Je kunt niet inslapen, of je wordt steeds wakker, of je slaapt helemaal niet meer. Iets ritmisch, zoals 'schaapjes tellen' bijvoorbeeld, kan dan heel heilzaam voor je zijn. Uranus kan veel onrust geven, een malend hoofd of een gejaagd gevoel, alsof je examen moet doen of alsmaar de trein moet halen. Je bent dan 'uit je ritme', je evenwicht is weg. Je onrust kan zelfs hartritimestoornissen geven. Weet dan dat er een bewustwordingsproces aan de gang is, je wilt dan kennelijk ergens wakker op worden! Je lichaam geeft je die elektrische signalen, je zenuwbanen worden onder stroom gezet. Er is dan iets nieuws aan de gang, er wil iets nieuws in jou geboren worden! Als je je onrustig voelt op die manier dan vraagt je zielenstroom om aandacht en is het je ego dat dat niet toe wil laten en daar word je erg onrustig van! Er zit een bepaald ritme in ons leven, het ritme van groeien van kind zijn naar volwassenheid om weer terug het kind te kunnen worden en weer zo vrij en onbevangen te zijn waardoor we weer terug 'in de schoot van de Vader/Moeder', onze bron, terug kunnen keren.

Astrologie, die Uranische energie heeft, geeft wel heel duidelijk en concreet een ritme aan. Het is een gereedschap dat we hebben gekregen, een afleesinstrument om grote ritmes en kleine ritmes en *het grote verband daartussen* te kunnen zien. Astrologie kan ons helderheid geven op ieder moment in ons leven. Alles is in een horoscoop terug te vinden en door de verbindingen en de verbanden die we dan zien kunnen we ons *bewust* worden van wat er in essentie áchter allerlei situaties in je leven speelt.

Alles heeft een bepaald ritme in de kosmos. Iedere keer als Mercurius bepaalde punten in onze geboortehoroscoop raakt krijgen we de kans om contact te maken met onze zielenstroom en samen met Uranus geeft dat ook een ritme aan, waarin het mogelijk is het grote verband tussen jou als unieke mens en de grote samenhang te zien. De Maan is het snelst en geeft het ritme aan van eb en vloed en álles wat daarmee samenhangt. Iedere keer als onze Maan wordt geraakt kan dat samen met Uranus het besef geven van wat we met onze emoties doen en waar nog vastzitten in onze afhankelijkheid. Iedere keer dat Venus wordt geraakt in onze horoscoop, kan dat samen met Uranus verbindingen leggen tussen ons ego en onze ziel omdat Venus harten kan openen. En iedere keer dat Mars wordt geraakt, kan

dat samen met Uranus ons wakker schudden op wat we met onze energie doen en hoe we nog de neiging hebben die in te zetten voor onszelf. En iedere keer als Jupiter wordt geraakt dan krijgen we expansieve mogelijkheden, de ene keer binnen in onszelf, de andere keer naar buiten toe, net wat de bedoeling is van jouw eigen ziel. Jupiter kan ons samen met Uranus meer beeld op ware vrijheid geven. En iedere keer als Saturnus wordt geraakt kan dat samen met het licht van Uranus bevrijding geven van alles wat ons licht nog verduistert. Want Uranus maakt wakker waar we nog sterk de neiging hebben aan de vorm vast te houden en zo kunnen we ons bevrijden van alles wat ons blokkeert.

Er is een immens groot ritme in de kosmos en een iets minder groot ritme en een kleiner ritme en een nog kleiner enzovoorts, en dat alles is als radertjes met elkaar verbonden. De kosmos is als het ware een oneindig rader, waaraan allerlei raderen gekoppeld zitten van groot naar klein. Zo is ons leven van nu, weerspiegeld in onze horoscoop, een radertje in dat grote geheel en dat wiel is af te lezen welk punt van dat radertje nu actueel is in je leven van nu. Ieder mens heeft een uniek kosmisch ritme, ieder mens zit op een ander punt in het NU. Maar ieder mens is met die grote kosmos verbonden en zo zijn we allemaal samen op weg naar bewustwording en in feite in één rader verbonden. We zijn altijd in beweging in ons persoonlijke leven én tegelijk gaan we samen op dat hele grote kosmische rader-ritme mee.

Volwassenheid

Rondom ons 21ste jaar staat de lopende Uranus vierkant op Uranus in onze geboortehoroscoop. Cultureel gezien worden we dan geacht 'volwassen' te zijn, maar zijn we dat dan ook? Je kent dan wat principes die je na zou moeten leven en je weet misschien al iets over verantwoordelijkheid. Je wordt geacht de consequenties te kunnen dragen van misstappen die je zet. Maar écht volwassen zijn is heel iets anders.

Uranus gaat in alles om echtheid, om essenties, om echte inhoud. Echt volwassen in dié zin kunnen we pas zijn als we écht verantwoordelijk zijn, als we weten waar verantwoordelijkheid in essentie om gaat en daar is heel veel bewustzijn voor nodig. Het is bewustzijn dat volwassen maakt! Onze échte verantwoordelijkheid ligt in het openen van ons hart, waardoor we volgens de intentie van onze zielenstroom kunnen leven en ontspannen kunnen zijn, waardoor alles en iedereen om ons heen de ruimte krijgt. Dat is onafhankelijk van de cultuur en allerlei geldende normen en waarden die daarbij horen. Dié verantwoordelijkheid stijgt boven alle verschillen uit. Echt volwassen zijn heeft dus nogal wat voet in aarde, dat is een heel proces! Daarin moet je alles zien te doorbreken wat je hart gesloten houdt en je zielenstroom belemmert en dat kost meestal veel meer tijd dan 21 jaren!

Héél kort samengevat zouden we over echte volwassenheid kunnen zeggen dat het erom gaat dat iedere respectloosheid moet worden schoongemaakt.

Respectloosheid naar van alles om je heen en met name de respectloosheid naar jezelf. Ieder oordeel moet dus aangekeken worden, iedere verwachting, iedere

afhankelijkheid moet worden vrij gemaakt. Dat vraagt om geloven in je eigen kracht en om vertrouwen hebben. Dat vraagt om het durven geloven in je gevoel van gelijkwaardigheid. Dat vraagt om respect voor jezelf en voor het leven zoals dat is, want dan staat je hart pas écht open en kan de intentie van je ziel naar buiten stromen. Dan heb je van binnen evenwicht gevonden en dat is echt volwassen zijn. Je hebt dan een zelfreflecterend vermogen, je hebt acceptatievermogen en je hebt relativeringsvermogen. Dat vind je jezelf niet zo belangrijk meer, maar ook niet minder. Je bent gelijkwaardig aan iedereen en iedereen is dat aan jou. Je bent dan gestopt met vergelijken, waardoor de één altijd meer dan de ander is. Dán kun jij je deel van het geheel voelen zonder je individualiteit te verliezen. Dán ben volwassen. In balans. Dan leef je vanuit je hart. Dan kan ieder oordeel en ieder principe of beeld ervan af. Dan heb je geen irreële verwachtingen meer en doet de vorm er ook niet meer toe. Dan maakt het niet meer uit of je heel bescheiden dingen of grootse werken doet. Je bent dan écht onafhankelijk van welke vorm dan ook geworden en dat is wérkelijk vrij en volwassen zijn. Als je het zó beschouwt zijn er maar weinig mensen die écht volwassen zijn....

We zijn allemaal op weg om volwassen te worden, om bewust te worden, dat is de essentie van je leven. Want het gaat erom je bewust te worden van je potentiële lichtkwaliteit, je Christusbewustzijn, je liefde die door alles heen straalt. Dat is waar alles om draait. En ook al zit je op de bank te niksen, als je je bewust bent van je licht vanbinnen, dan straalt dat, onafhankelijk van wat je doet of waar je bent. Dan ben je écht groots, ook al lijkt dat nóg zo nietig, want zodra jij je bewust bent van je licht, bouw je mee aan een betere wereld, een wereld waarin *alles* een plaats mag hebben en alles in vrijheid leeft. Alle verschillen kunnen dan naast elkaar leven, zijn dan puur een aanvulling van elkaar.

Om volwassen te kunnen zijn moet er dus veel losgelaten worden, allerlei beelden, verwachtingen, ideeën en normen en waarden waarin we tot nu toe zo sterk hebben geloofd. Maar we kunnen gerust zijn dat we gesteund worden, we staan er niet alleen voor! We hebben dit te doen met z'n állen. Want met z'n allen zijn we een radertje in het grote geheel en gaan we mee op het grotere ritme van de kosmos, dus de hulp van 'boven' is er ook.

Rondom ons 42ste jaar staat Uranus recht tegenover Uranus in onze geboortehoroscoop. Rondom die leeftijd is er dan ook vaak veel onrust in ons leven, want er wil dan heel wat wakker in je worden als dat nog niet echt wakker is. De basis van ons leven is dan meestal gelegd, carrière is dan wel of niet gemaakt, nestjes zijn er dan wel of niet gebouwd, je hebt hoe dan ook een 'status quo'. En toch kan er dan onvrede komen omdat je de essentie mist. Dan kunnen er vragen komen van: 'Wie ben ik eigenlijk? Is dit wat ik wil in mijn leven? Wat is er van mij geworden tot nu? Ben ik hiervoor op aarde gekomen? Waar is het allemaal voor?' Dat is onze midlifecrisis en die is heftiger naarmate we meer van ons échte zelf, onze zielenstroom zijn afgegroeid en in ons ego zijn gedoken en daarin willen blijven geloven omdat we zo vasthoudend zijn. Dit is vaak een periode waarin het een en

ander op zijn kop komt te staan. Een periode waarin je ziel je als het ware roept. En hoe meer jij die ziel een 'roepende in de woestijn' laat zijn, hoe heftiger deze periode, hoe groter je onrust kan zijn. Maar diep van binnen zit het verlangen om wakker te worden geschud. En zo creëert jouw eigen diepste verlangen bepaalde situaties die jou de mogelijkheid geven om wakker te worden op alles wat je zielenstroom belemmert. Dat kan je dan gaan doorbreken, waardoor jij echt 'volwassen' wordt.

Je ziel roept: *open je hart!* Want zolang je nog vast zit in je ego is er zoveel wat je zielenstroom belemmert en dan kan je geestkracht niet vrij naar buiten stromen en is je éigenlijke, meest essentiële kwaliteit, je vrije creatie vermogen, er nog niet. Want dat kan alleen vanuit je geestkracht en je hart is daar de sleutel voor. Zolang je nog vanuit je ego leeft voel je je niet vrij, laat staan gelukkig, en zo ontstaat er dan vaak die plotselinge behoefte aan verandering, aan vernieuwing, je bent aan bevrijding toe. En dan kan het natuurlijk óók gebeuren dat je van alles wilt veranderen vanuit je égo en dan kun je van alles overhoopgooien wat eigenlijk niet nodig is. Recalcitrant als je je dan kunt voelen, net als een puber, kun je rigoureuus zijn en dwars gaan liggen en veel meer afbreken dan je lief is zonder dat dat tot bevrijding leidt. Het is beter eerst wakker te worden op wat jou *van binnen* belemmert! Want dat is eigen verantwoordelijkheid nemen, het enige dat uiteindelijk écht bevrijdend werkt. Volwassen worden is dus eigenlijk je zoektocht naar vrijheid. Vrijheid die essentieel is als je een liefdevol mens wilt zijn. Het is als de zoektocht naar de Heilige Graal, ook die kun je uiteindelijk alleen maar van binnen vinden, door je bewustzijn van het licht in jezelf. En dat kun je dan met anderen delen. Dat is echt volwassen zijn.

Wakker worden

Het is een grote stap om eigen verantwoording voor je leven te nemen. In astrologische termen is dat de brug die we vanuit Saturnus naar Uranus slaan. Vanuit de dualistische vormwereld van Saturnus kunnen we een stap maken daarbovenuit door het licht van bewustzijn van Uranus.

In het rijtje van alle planeten is Saturnus de laatste (trans)persoonlijke planeet en Uranus de eerste van de mysterieplaneten. Uranus valt buiten de vorm en kan dus boven de dualiteit uitstijgen. Uranus kan nieuwe werelden openen omdat Uranus de essentie die áchter alle dualiteit ligt aan het licht brengt. Het is het grootste wapen tegen duisternis, tegen alle strijd op aarde, want het is het licht zelf. De vraag 'waar het allemaal voor is' kan duidelijker worden. Als je je afvraagt waarom je niet echt gelukkig bent, als je ernaar verlangt je vrij te voelen en in balans wilt zijn, als je meer vertrouwen wilt hebben in jezelf en in de maatschappij, als je verlangt naar een betere wereld, als je vooruit wilt komen op welk terrein dan ook, *dan is wakker worden het devies!* Trek de gordijnen open en laat het licht naar binnen! Je kunt passief afwachten tot er iets beters langs komt, je kunt wachten tot omstandigheden veranderen, maar dat kan dan heel lang duren! Het is toch de bedoeling dat je wakker wordt op het feit dat er *actie* van jou wordt gevraagd. Die actie kan allerlei

vormen hebben, maar waar dat altijd op neerkomt is dat je zélf verantwoording neemt.

We hebben op aarde de Wet van Dualiteit. Alles heeft twee kanten. Als je daar wakker op wordt en dat accepteert ben je al een heel eind. Dualiteit is onze basis, het is de basislijn van alle driehoeken zoals die door dit hele boek heen zijn omschreven. Als jij een oplossing zoekt voor iets wat jou belemmert kun je dat nooit op de basislijn vinden, want daar heerst die Wet van Dualiteit. Als je daar niet bovenuit kunt kijken dan zit je erin vast. Maar als je daar als een soort toeschouwer naar gaat kijken, dan zie je dat de positieve kant van de basislijn de grootste mogelijkheden biedt. Want daar ligt de weg naar boven, naar het 3de punt dat boven alle dualiteiten uitstijgt. De vrijheid die dat geeft, gaat onze pet te boven.

De dualiteit zit in de vorm. Dat is onze basis. De vorm geeft ons structuur en de mogelijkheid om te ervaren, maar is tegelijkertijd onze grootste belemmering. Zo hebben we bijvoorbeeld houvast aan onze eigen voeten, ons eigen skelet en onze eigen ruggengraat. We kunnen niet zonder, maar tegelijkertijd kunnen we er last van hebben. Dat is de keerzijde en niet fijn. Alles heeft z'n keerzijde. Maar als je ergens last van hebt, is dat altijd een signaal, een soort wekker die afgaat: wákker worden! Onderin je bekkenbodem bevindt zich een lotus, waarop je kunt leunen en waarop je een krachtige ruggengraat kunt bouwen. Daarin vind je je innerlijke zekerheid en in respect voor jezelf vind je je eigenwaarde. Maar zolang je nog zekerheid zoekt in allerlei concrete vormen en buitenkanten respecteer jij jezelf in wezen niet en blijft je onzekerheid bestaan en zit je nog vast in de dualiteit van: is het er wel of is het er niet? Dat is een afhankelijk gegeven! Dan heeft de vorm nog de hoofdrol, de buitenkant bepaalt jou leven dan. Maar als je er wakker op wordt dat jij je eigen balans belemmert door zo afhankelijk te zijn, kan dat een grote doorbraak en pure bevrijding zijn!

Zolang we ons nog door buitenkanten laten leiden, zijn we afhankelijk en klein en botsen we telkens weer tegen muren. Maar zodra we dat doorkrijgen en zien dat we al het aardse dankbaar kunnen zijn voor de stevige worteling die dat geeft en zien dat onze éigen twee voeten op de grond ons zekerheid kunnen geven, kunnen we zekerheid vinden in de mens die we zijn. Dat is fijn en tegelijk is die stevige worteling noodzakelijk om die krachtige, kosmische, elektrische, spirituele lading van Uranus te kunnen mannen. Er zijn stevige voeten op aarde nodig om geestkrachtig te kunnen zijn.

Om tot het bewustzijn van Uranus te kunnen komen hebben we dus ruggengraat nodig in iedere zin. Want dat is een zekerheid *in onszelf* waarop we kunnen bouwen. Zolang we nog zekerheid zoeken buiten onszelf houdt Saturnus ons vast in ons ego en ligt alle kracht nog búiten onszelf. Dat is de grote onrust die het aardse leven altijd al heeft gehad en die we in deze tijd van de menselijke geschiedenis in onszelf en in de wereld om ons heen heel bewust tegenkomen. Er is grote onrust, overal, zowel van buiten als van binnen in veel mensen. Dat is de tijdgeest van nu, waarin in een kosmisch ritme wordt aangegeven dat het tijd is dat we wakker gaan worden.

Wakker op onze geestkracht, wakker op ons innerlijk licht en wakker op het grotere verband, de grote samenhang waarop we kunnen vertrouwen.

We kunnen nu gaan ontdekken dat onze geest vrij is en ongebonden en nooit vast zit in de aardse cultuur. De tijd is rijp dat we niet vast meer hoeven zitten in de dualiteit, want de tijd is rijp dat we niet meer vast hoeven te zitten in de illusie dat we afgescheiden zijn.

Ook de wetenschap komt hier steeds dichterbij. Wetenschappelijk is er al aangetoond dat alles energie is. We zijn dus één en verbonden met elkaar in die zin! En het is ook wetenschappelijk bewezen dat energie nooit verloren gaat. Zóver zijn we al gekomen, zover is de verbinding al gelegd tussen de vorm- en de vormloze wereld. Nu wacht alleen nog de ontdekking van onze eigen geestkracht en wat we daarmee kunnen! Want dat kan de échte verbindende factor zijn!

Energie is niet te zien met het blote oog, behalve als het zó'n dichte vorm heeft aangenomen dat het stoffelijk is geworden. Maar het blijft energie. Dat zijn *levende cellen vol lichtkracht*. Er bestaat niets anders dan dat! Daar bestaat *alles* uit! Op die ontdekking ontmoeten mens en God elkaar...

In de wetenschap dat álles energie is, ook onze gedachten en gevoelens en ook onze dromen en al het 'niets' daartussen (en noem alle 'onwerkelijkheden' maar op), kunnen we ook gaan bevroeden dat de aardse stoffelijke cultuur maar een héél klein deel is van de totale werkelijkheid. Een klein deel met die typische eigenschap dat hier alles twee kanten heeft. Waarom koos jouw geestkracht ervoor om hier op aarde te komen? Om de dualiteit te ervaren toch? Maar we zijn er zó ingedoken, dat we lang verdwaald zijn geweest op die basislijn en dat 3de punt, onze eigen bron, het licht, niet meer konden zien.

De aardse cultuur is een uitdaging. Vanwege de dualiteit die hier een wet is. Het is een enorme uitdaging om dwars daar doorheen de lichtkracht weer te vinden. Blijven we steken in de aardse cultuur dan is er veel duisternis en dat is verwarrend. De aardse cultuur met al z'n verschillende mensen en vormen om ons heen, kan ons niet verder helpen om de verbinding met onze geestkracht weer te maken, dat zullen we zélf moeten doen! Hoe dat kan? Door ons hart open te zetten! Dat kunnen we wél! We kunnen vast blijven haken aan angst, en omdat we dat steeds weer bevestigd zien daarin volharden. Maar we kunnen ook de andere kant pakken, we kunnen dwars door alles heen vertrouwen op het licht. Ons menselijke hart is de sleutel. Daar kunnen we dat vertrouwen hebben, zonder oog te verliezen op de realiteit.

Venus, de verbindende kracht die alles in relatie met elkaar weet te brengen, opent ons hart en dat is de poort waardoor we ons verbinden met onze ziel en onze geest. Zodra we dat weer weten kunnen we onze *vrijheid van geest* weer gaan vóelen en dan hoeven we niet meer ondergedompeld en vast te zitten in de vorm. We zijn *vrij* om vast te haken in afkeurende angstgedachten óf om te kiezen voor vertrouwen. Wij zijn vrij om dat verschil te maken!

Vrijheid zit vanbinnen, dat is zó waar! Denk maar aan Nelson Mandela, die zóveel jaren tussen vier muren heeft vastgezeten. Hij kreeg het voor elkaar om zijn geest de vrije stroom te blijven geven omdat zijn hart open bleef staan. Dwars door alle bedreiging bleef zijn vertrouwen staan.

Er zijn op aarde veel verschillende culturen. De aardse cultuur is niets meer dan systeem *door mensen bedacht*. Aardse cultuur is altijd een afhankelijk gegeven, afhankelijk van waar ter wereld je zit. De westerse cultuur is een hele andere dan de oosterse cultuur, de noordelijke is anders dan de zuidelijke, om nog maar niet te spreken van alle verschillende landen die elk weer hun eigen cultuur hebben en binnen al die landen weer de verschillen in de cultuur van bepaalde regio. En dan zijn er ook nog de culturen van allerlei verschillende families en van bepaalde groepen waartoe je misschien behoort. Jouw cultuur is volledig afhankelijk van het nestje waarin je bent geboren en waar binnen jij je beweegt. Er zijn zóveel cultuurverschillen, in feite net zoveel als er mensen zijn! Geen enkele aardse cultuur kan ons dus ooit verder helpen in waar het *in essentie* om gaat: van afhankelijkheid groeien naar ónafhangelijkheid, waardoor onze geestkracht vanuit vrije wil en bewust kan werken. Alleen onze vrije en ongebonden geestkracht breekt dwars door goed en kwaad en door álle verschillen heen, waardoor het '*wij met z'n allen*' er kan zijn. Het is essentieel dat we daar wakker op worden...

Dualisme

Uranus, de energie van het nieuwe Watermantijdperk, breekt dus door de dualistische oude wereld van Saturnus heen. Het nieuwe tijdperk van het ontwaken van bewustzijn is net begonnen en gaat misschien wel meer dan 2000 jaar duren, dus collectief gezien kunnen we niet verwachten dat het al zover is dat ieder mens die Uranische energie, het belang van bewust worden op onze lichtkracht, begrijpt. Omdat alles op aarde nou eenmaal twee kanten heeft moe(s)ten we ons eerst bewust worden van alle kanten van de dualiteit, voordat we dat kunnen ontstijgen. De dualiteit zelf zal altijd wel blijven bestaan, want die hoort bij de aarde. Maar wat we kunnen ontstijgen is de strijd die dat geeft.

Zelfs het bewustwordingsproces zélf dat nu aan de gang is heeft twee kanten. Het gaat snel en het gaat ritmisch, maar het heeft beslist geen rechte stijgende lijn.

Vanuit de aardse cultuur gezien kan Uranus in deze tijd nogal 'rare' beelden geven. Juist omdat er overal licht op komt, ook in dingen die vroeger bedekt zijn gebleven is er veel onrust en veel meer apartheid en een grotere discriminatie dan ooit. Overal worden vormen doorbroken en dat laat vaak een puinhoop zien. Er is veel chaos op de wereld. De dualiteit is nog nooit zo duidelijk geweest. Veel mensen voelen dit als achteruitgang. Anderen zijn juist geboeid, want de vernieuwing breekt overal doorheen.

Er zijn mensen die heel apart zijn, mensen die ongelooflijk creatief zijn, mensen met baanbrekende ideeën en meer dan ooit mensen die onconventioneel willen zijn. Er zijn veel nieuwe vindingen, techniek wordt steeds meer geavanceerd, zoals de

nano-technologie bijvoorbeeld. De ontwikkelingen gaan zó snel, dat het bijna niet meer bij te benen is. Dit alles heeft twee kanten. Er zijn steeds meer zaken mogelijk die voorheen onmogelijk waren, maar tegelijkertijd wordt de dreiging vergroot. Dat is de andere kant weer...

Het lijkt wel of we collectief op een splitsing staan. We kunnen de kant van bewustzijn kiezen, waar een open hart voor wordt gevraagd. Maar we kunnen ook klein blijven en kijken naar de wereld die juist met al die vrijheden en al die nieuwe technologieën, steeds angstiger wordt. Omdat discriminatie steeds duidelijker wordt is de dreiging van oorlog groter. Vanuit die angst moet er steeds meer 'beveiliging' komen en zo leveren we stukje bij beetje steeds meer privacy in. Onder het mom van 'veiligheid' komt er steeds meer controle. Hoe controversieel kan het zijn!? Veiligheid heeft dreiging als uitgangspunt en dus is angst de leidraad. En waar angst is speelt macht meteen een grote rol in het systeem! Er wordt nu zelfs over de dreiging van een 'alziend oog' gesproken, alsof het boek 1984 van Orwell steeds meer werkelijkheid wordt. Er zijn computers die óveral in kunnen breken en ieder individu kunnen volgen. We zijn met onze mobieltjes overal traceerbaar. Overal hangen camera's. Door onze angst, voor onze veiligheid raken we onze individualiteit straks volledig kwijt! Dat is een dreiging voor onze vrijheid, dat is zeker! Geleid door angst gaan we de kelder in! 'Angst is een slechte raadgever', dat weten we allang. En toch tuinen we er met z'n allen in! Het is essentieel dat we hier wakker op worden! Als we dat niet doen is er straks helemaal geen privacy meer, geen ik-kracht, geen geestkracht die vrij kan stromen, maar juist kleiner dan ooit. Ons bewustzijn roept! Onze lichtkracht roept! Zolang we ons door angst laten leiden is de spiraal naar beneden gevaarlijker dan ooit. Terwijl we voor onze vrijheid vechten binnen alle dualiteit die er is, is onze vrijheid er minder dan ooit! Zolang we op die basislijn blijven hangen blijft die dreiging. De enige oplossing is je vrijheid van binnen te vinden, de vrijheid van je geest. Als je je dáárdor laat leiden kan je angst niet gevoed worden, omdat je je laat leiden door je vertrouwen, je lichtkracht en licht breekt altijd overal doorheen. We moeten dus alert zijn....

Er zijn altijd die twee kanten op aarde. Door technologie in te zetten op basis van angst voor terrorisme bijvoorbeeld, kan onze werkelijkheid gemakkelijk een soort Big Brotherhuis worden. Zolang angst de leidraad is heeft macht de touwtjes in handen. En waar er macht is, is onmacht onvermijdelijk. Onderdrukking is het resultaat. Maar vertrouwen op de lichtkracht van de grote samenhang kan dit doorbreken! De ontwikkelingen op technisch gebied kunnen opbouwend worden ingezet en dan zouden we een grote sprong voorwaarts kunnen maken. In de ontdekking van de helende kracht van licht bijvoorbeeld. Dan kan de kracht van het licht in ere hersteld worden op onze aarde. Bewustzijn is licht en licht doorbreekt iedere duisternis. Als we vertrouwen houden en ons hart blijft open, dan openen we de kracht van onze geest en dan maken we een grote sprong in bewustzijn, misschien wel de grootste die ooit mogelijk is. De dreigende kant is gevaarlijk, dat is zeker. Het is dan ook de hoogste tijd dat we ontdekken dat onze kracht van bewustzijn oneindig groot is. Die

kracht zit in het innerlijk weten dat licht, dat liefde, altijd overwint en dat we dát *in ons* hebben. We zijn vrij om daarvoor te kiezen! Liefde heelt alles. Liefde stijgt altijd overal bovenuit.

En dan is het zo boeiend om te beseffen dat het júist die dreigende kant is, die ons wakker maakt! Raar maar waar, zo dient het dualisme op onze aardbol, met die eeuwige strijd tussen goed en kwaad, de bewustwording van de mensheid! Hoe groot de strijd ook is. Sterker nog: hoe groter die strijd is, hoe groter de dreiging, hoe dichter we bij een hele grote sprong naar bewustzijn staan. We hoeven alleen maar voor het licht te kiezen, waardoor we ons niet door angst laten leiden en ons hart open komt te staan.

Dwars

Uranus is de enige planeet in ons zonnestelsel die gekanteld om zijn as draait. Dwarsliggen hoort dus ook bij Uranus. En dwars door alles heen breken ook. Niks gaat logisch bij Uranus! Uranus wil sociaal bewustzijn brengen, gelijkwaardigheid en broederschap. Maar uranische energie zet je al gauw op het verkeerde been en als je aan logica hangt krijg je precies het tegenovergestelde van wat je verwacht te zien. Uranische mensen kunnen dan ook dwarsliggen en daarin soms zelfs choquerend zijn. Die mensen tolereren soms helemaal niéts wat van buitenaf wordt opgelegd en scheiden zich af en stellen zich tegenóver de groep, in plaats van sociaalvoelend te zijn. Van broederschap geen sprake, omdat ze dan dwars door alles heen vrij en onafhankelijk willen zijn. En dat kan behoorlijk asociaal zijn! Aan de andere kant zijn er ook mensen die het aandurven om 'anders' te zijn, juist omdat ze zich gelijkwaardig en verbonden weten! Dat zijn mensen die écht vrij en onafhankelijk zijn! Dat zit vanbinnen! Maar als dat gevoel er nog niet zit, kan uranische energie juist dwars het tegenovergestelde zijn.

Zolang je nog afhankelijk bent van het één, is er áltijd nog de andere kant. Dat is een wét! Hoe mooi je principes of je denkbeelden ook zijn, zolang je daar nog aan vasthoudt ben je afhankelijk en niet in staat om je vrije geest ongebonden te laten stromen.

In deze tijd van de mensheid waarin we begonnen zijn collectief naar een echt sociaal bewustzijn te groeien, is de ándere kant ook steeds duidelijker waarneembaar. Er is zoveel asociaals op de wereld! Er zijn veel dwarsliggers met gesloten harten. Er zijn veel recalcitranten, asocialen, angstvallige vastbijters in eigen ideeën en mensen die zo principieel zijn dat hun hart gesloten blijft. Er zijn veel mensen, die andere mensen die niet zo denken als zij zelf niet respecteren. Ieder koppig vasthouden aan eigen denkbeelden of principes is 'fundamentalistisch' van aard en dat roept altijd strijd op, omdat dat al het andere geen ruimte geeft. Er zijn dus veel meer 'fundamentalisten' dan we denken! En er zijn ook veel losgeslagen mensen, gewetenlozen en vanden. Er zijn mensen die persé vrijheid willen hebben terwijl hun hart is gesloten, waardoor hun eigen belangen over anderen gaan. Al dat asociale is de negatieve kant van Uranus. Dat is de energie

van Uranus die geen vrije stroom mag hebben en dan wordt het dwars! Daarin zit geen enkel respect. Daarin zit geen ruimte. Daarin zit geen enkele tolerantie, behalve met zichzelf.

Angst, negatieve gedachten en eigenbelang blokkeren iedere vrije uitstroom van de geestkracht van Uranus, waarin wilskracht op basis van liéfdekracht zit. Zonder positieve gedachten en vertrouwen wordt onze wilskracht nog gericht op basis van angst en dan kan Uranus nog niet opbouwend en bevrijdend zijn. Maar de inténtie van Uranus is *altijd* bevrijding. Hoe dwars of schokkend ook, het is alsof Uranus dan wil zeggen: “Hallo mensen, begrijpen jullie het nu nóg niet!!??”

Maar er zijn ook steeds meer mensen die in vol respect voor al het andere hun eigen antennes durven volgen en dát zijn mensen die kunnen inspireren in wat wáre vrijheid is. *Ware vrijheid is puur bewustzijn* dat aan alles en iedereen dezelfde vrijheid biedt.

Die mensen ervaren hun vrijheid van binnen en hebben daarmee zóveel ruimte in hun hart dat ze hun steentje bij willen dragen aan de verhoging van liefdesenergie van het collectief. Dat zijn mensen die de kracht van vertrouwen en van liefde en van openstaan hebben ontdekt. Dat zijn mensen die van het kleine, angstige, afgescheiden ik in het wij-bewustzijn zijn gekomen. Die mensen zijn écht vrij, omdat zij de lichtkracht van hun eigen geest ontdekt hebben, waardoor ze zich niet meer door angst laten leiden. Dat zijn mensen die van binnen weten dat hun eigen geestkracht een ongeloofelijke wilskracht heeft, die op liefdekracht is gebaseerd en dus ongeloofelijk opbouwend is.

Dwars door alles heen kunnen we kiezen voor die positieve kant! Ook al lijken we in alle onrust op de wereld steeds meer redenen te zien om dat niet te doen, toch kunnen we dwars daar doorheen ons hart openzetten. In die keuze zijn we altijd *vrij*. Dwars door alles heen kunnen we dan geboeid en vol verwondering kijken naar een wereld die dwars is en overhoop ligt, maar tóch op weg om collectief een sprong in het bewustzijn te maken.

Onlogisch?

Als Uranus het Licht is, zal Uranus ons ook wakker maken op alles wat duister is. Als Uranus bewustzijn is, zal Uranus ons ook wakker maken op alles wat nog onbewust is. Als Uranus sociaal bewustzijn is, dan zal Uranus ons ook wakker maken op ieder eigenbelang en alle egoïsme in de wereld. Uranus maakt ons wakker op iedere dualiteit omdat onze geestkracht, die Uranisch is, daar bovenuit stijgt. Het licht van bewustzijn is confronterend, maar kan juist daarom bevrijdend zijn. Ook al zien we meer asociale dingen dan ooit tevoren, dwars daar doorheen kunnen we de moed hebben om ons hart open te houden en ons niet laten leiden door de angst die dat grote proces met zich meebrengt.

Het is juist de ángst die ons wakker kan maken op de énige uitweg daaruit: vertrouwen. Het is juist het ásociale wat ons wakker gaat schudden op wat wérkelijk

sociaal bewustzijn is. Het is juist de angst die ons wakker maakt op de kracht van liefde en respect.

Om tot écht sociaal bewustzijn te komen is het nodig eerst te ontdekken welke belemmering er in onze eigen individualiteit zit. Hoe asociaal zijn we vanbinnen? Angst maakt ons asociaal. Belemmering is altijd gebaseerd op angst. Als we ons door angst laten leiden houden we onszelf gevangen en zijn we nooit vrij. En dus moeten we blijven strijden! Logisch of niet? Maar zodra we zélf verantwoording nemen voor onze eigen angst ontdekken we dat de kracht van onze eigen geest eindeloos groot is. Dan ontdekken we dat onze eigen angst de angst in de wereld alleen maar heeft versterkt. Maar durven we dwars door alle angst heen tóch vertrouwen te hebben, dan ontdekken we dat de kracht van onze geest zó groot is, dat die de angst van anderen ook bevrijdt. Alleen in dat besef kunnen we angst en negatieve gedachten doorbreken en collectief tot écht sociaal bewustzijn komen. Hoe onlogisch ook.

Het hartchakra

Het hartchakra is niet voor niets het midden tussen de lagere en hogere chakra's. Boven en beneden verenigen zich daar. De vormloze wereld kan via het hart in de wereld van de vorm terecht komen. Onze geestkracht kan via ons hart letterlijk een nieuwe wereld bouwen, terwijl een gesloten hart angstig is en meer angst creëert. Een open hart is een hart waarin zowel verticaal (hemel en aarde) als horizontaal (de verbinding met andere mensen) alle tegenstellingen samen kunnen vallen. In je hart kan iedere dualiteit één worden.

Je hart is een kruispunt. Je kunt pijn in je hart voelen vanwege alle onrechtvaardigheid die je op de wereld ziet. Dan kun je je hart sluiten, waardoor je steeds meer onrechtvaardigheid ervaart, of je kunt je hart openhouden, dwars door alles heen. Dan kom je op het middelpunt van dat kruis te staan en op dát punt zit de bevrijding, want dan voel jij je in balans. Op dat punt ben je verlost van allerlei verwachtingen, verlost van alles wat je afhankelijk houdt. Op dat punt ben je verlost van oordeel omdat je dan niet meer het ene als meer dan het andere ziet. Zo blijf je bij jezelf en je vergelijkt niet meer. Je voelt rust.

Los van oordeel komen we in een nieuwe wereld terecht, een wereld waarin we niet meer vast zitten in de dualiteit, omdat we dan het 3de punt daar bóven gevonden hebben. Het middelpunt dat boven de dualiteit uitstijgt. Dan kan er de vrede zijn. Dan hebben we de boom van Kennis van Goed en Kwaad eindelijk begrepen. Dan kiezen we voor écht leven, waarin we vitaal zijn en overtuigd van ieders bestaansrecht (Ram/Mars). Dan kunnen we écht communiceren met elkaar en kunnen we alle verbanden leggen (Tweeling/Mercurius). Dan kunnen we met ons gevoel omgaan (Kreeft/Maan) en blijven we niet meer in emoties hangen, die ons afhankelijk houden. Dan struikelen we niet meer over alle verschillen (Maagdenergie), maar zijn we dienstbaar aan wat het aardse ons vraagt. Dan zijn we in evenwicht (Venus/Weegschaal) en hebben we alle ruimte voor ieder ander. De Levensboom,

die veel hoger reikt dan de boom van de dualiteit tussen goed en kwaad, staat dan in het midden (Weegschaal/Venus). Dan hebben we de kracht van alle negatieve gedachten overwonnen (Schorpioen en Pluto) en dan is het leven een boeiend avontuur geworden, dat zo nu en dan spannend kan zijn (Boogschutter/Jupiter). Dan zijn we respectvol en integer (Saturnus/Steenbok) en omdat we dan eigen verantwoording nemen voor al onze belemmeringen betreden we een steeds hogere tree op de ladder van bewustzijn: de Jacobs ladder, de Levensboom die met zijn wortels diep in de aarde tot in de hemel reikt (Uranus en Venus). Dat leidt ons naar gelijkwaardigheid en vrede.

Wie we dan ook zijn als individu (onze Zon), dan kunnen we, zonder onze individualiteit te verliezen, de wij-verbondenheid gaan ervaren en écht sociale wezens zijn. Zo kan het nieuwe Watermantijdperk er uit zien, waaraan we nu begonnen zijn.

De Heilige Geest (of essentie)

In de verbinding vanuit je hart met je ziel en je geestkracht vind je jouw essentie: de kracht van de Heilige Geest. Dat is de drie-eenheid: hart, ziel en geest in Eenheid verbonden. Dat is het Christus-bewustzijn. Want als jij je geopend hebt en al je negatieve gedachten laat varen, kan je geestkracht vol wilskracht en liefdekracht zijn.

De drie-eenheid is een minder groot mysterie dan we denken, omdat die in ons zit. Maar de wérking daarvan is nog altijd een mysterie, iets waar we nog nauwelijks weet van hebben. Dat is het mysterie van het Leven. Het is het hoogste Licht. Het bewustzijn daarop is de essentie. Het is het Chi, of Prana, het Leven, je Goddelijke kracht, of hoe je het ook noemen wilt. Het is jouw eigen 'spirit' die die kracht in zich draagt. Je zou kunnen zeggen dat 'De Vader' in jezelf 'het Mensenkind' is geworden. Als je die twee verbonden weet, is de Heilige Geest aanwezig. In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, zo bidden we al eeuwen. Maar dat voelden we altijd als een kracht buiten onszelf. En dus was de verbinding verbroken. En alle gevolgen die dat heeft zijn onze eigen consequenties, de 'blaren waarop we zitten', de chaos in de wereld van nu. De tijd is rijp dat we die verbinding weer herstellen, want de actuele kracht van Uranus is groter dan ooit. We kunnen ons hier bewust van worden. Het is tijd dat we onze eigen kracht herontdekken en zélf verantwoordelijkheid nemen voor de kracht van onze geest. Daarin worden we nu geholpen. De energie van Uranus is krachtiger dan ooit. In de hoogste vorm van Uranus, het bewustzijn van onze vrije en ongebonden geest, zit onze scheppingskracht, ons creatieve vermogen. Daarin vallen de liefdekracht van Neptunus en de wilskracht van Pluto samen. Dat is geestkracht, dat is de kracht van onze geest. De essentie van alle leven.

Nieuwe wereld

De nieuwe wereld kan beginnen als we onszelf durven zijn en *tegelijk samen*. Ons hart is de poort, het is het midden van het kruis. Het symbool voor de aarde is het kruis in een cirkel. Dat kruis hebben we lang gedragen. We hebben het kruis zelfs aanbédén. Maar zolang we dat doen geven we die moeilijke kant van het leven alleen maar meer gewicht, blijven we in dat kruis hangen en blijven we 'slachtoffer van het leven'. We vergeten dan de cirkel er omheen.

Zodra we ons weer gaan identificeren met de cirkel die om het kruis heen zit (het symbool van de geest) dan zijn we vrij van het kruis geworden. Dan zitten we op het punt van het midden, dan zitten we in de kracht van onze Zon. Het symbool van de Zon is een cirkel met een punt in het midden, daar is geen kruis te zien! Dát is onze kern, ons hart, ons licht. Het is het punt waar beneden met boven is verbonden en we met alle mensen samen kunnen leven, als aanvulling op elkaar.

Ook de horoscoop is een cirkel met een punt in het midden. Binnen die cirkel bevinden zich allerlei kruizen. Dat is onze ervaringswereld die we kunnen ontstijgen in het midden. Dat is het punt van de Levensboom, de Jacobs ladder die op de aarde staat en tot in de hemel reikt. Dat is het punt waar iedere oppositie ophoudt te bestaan. Daar dragen we geen kruis meer, maar kan onze geestkracht, waar we ons zó lang niet meer bewust van waren, vrijuit stromen. Onze geest is eeuwig, is niet gebonden aan wetmatigheden. Met die geest kunnen we ons *altijd* verbinden, wat de omstandigheden ook zijn. Zelfs als we oud zijn, of ziek en er is geen enkel perspectief meer, kunnen we ons dáármee identificeren. Negatieve gedachten blokkeren, maar er is áltijd een uitweg als je vertrouwt! In dat vertrouwen zijn we weer verbonden met 'boven' en kunnen we iedere dag opnieuw open en onbevangen worden en gelukkig zijn.

Zolang de tijd nog niet rijp was, waren Uranus, Neptunus en Pluto mysterieplaneten, maar dan hoeven ze nu niet meer te zijn. Bewustzijn geeft nieuw licht op ons leven. Want bewustzijn = vrij zijn en in vrijheid (zonder strijd) kunnen mysteries ontsluit worden. Door alle eeuwen heen hebben we in alle talen de kracht van de Heilige Geest aanbeden, zonder enige idee te hebben wat dat kan zijn. In het Christendom zijn dat de vurige tongen die over de apostelen kwamen en dat vierten we met Pinksteren dan. Maar het bleef geheimtaal, want wat de apostelen overkwam kan voor óns toch niet zo zijn? En zo bleven wij ongelovige Thomassen, het bleef iets van ver weg, iets wat wij, kleine mensen nooit kunnen weten. In dat denkbeeld, in die illusie hebben we onszelf lang vastgehouden, klein gehouden en zo bléven we 'overgeleverd aan de goden', afhankelijk en onvrij. In andere religies is dat precies hetzelfde, daar heet het alleen weer anders maar het is wel steeds hetzelfde wat we bedoelen: het hogere weten van die eindeloze krachtpotentie, geestkracht, en dat projecteerden we altijd buiten onszelf. Maar als we daarmee zouden stoppen, als we eens zouden dúrven geloven in onze eigen geestkracht? Dat zou de hele wereld veranderen toch?

Onze geestkracht is eindeloos groot en intens. Daar kunnen we álles mee en dat is niet hemels of iets van ver weg, maar héél concreet haalbaar, verbázingwekkend

gewoon. Een heel concreet voorbeeld wat ik zelf heb ervaren is in het beheren van mijn agenda bijvoorbeeld. Concreter kan het niet zijn! Als ik het teveel vind worden, dan doe ik *heel bewust* een deurtje dicht van binnen en *inderdaad, er belt niemand meer!* En als ik dan weer een beetje ben bijgekomen en dat deurtje van binnen héél bewust weer openzet, dan stromen de telefoontjes weer binnen...

Als je jezelf respecteert en de ruimte geeft van binnen dan respecteren anderen jou ook en krijg je alle ruimte die je nodig hebt. Dat is weer die wet van synchroniciteit, die is zó wonderlijk, maar ijzersterk! Die werkt. Altijd en overal. En als ik dan weer even het gevoel heb geen ruimte te hebben en alles me overspoelt, dan ben ik gewoon mijn eigen geestkracht weer even vergeten en dan neemt van alles búiten mij het meteen weer over...

Zo is het leven een uitdaging om je eigen geestkracht steeds weer in te zetten. Want dan word je duidelijk dat zodra je respect hebt voor jezelf en voor alles wat leeft, er een liefdevolle kracht in je zit (Neptunus) en jij je wilskracht (Pluto) daarop in kunt zetten. Dan werken alle drie de mysterieplaneten samen! Echt, er kunnen wonderen gebeuren, zodra je weer in je geestkracht gelooft. En het geeft niet als je dat regelmatig weer even bent vergeten, want op dit gebied kan het niet anders dan dat we nog in de kinderschoenen staan. Maar zodra er steeds meer mensen durven geloven in hun eigen geestkracht, kan dat langzamerhand een collectief bewustzijn gaan worden en dan krijg je het volgende beeld:

1. Mars/Ram: ieder mens heeft de geestkracht om in gelijk bestaansrecht te geloven, waardoor ieder mens een vrij mens kan zijn.
2. Venus/Stier: ieder mens heeft de meest essentiële kwaliteit van creatie-vermogen in zich zitten, omdat ieder mens geestkracht heeft. Vanuit eigen waarde en zelfrespect kunnen we creëren wat we écht willen.
3. Mercurius/Tweeling: ieder mens heeft de vrijheid van geest om het grote verband te zien.
4. Maan/Kreeft: ieder mens heeft de geestkracht om eigen keuze te gaan voelen in hóe met gevoel en kwetsbaarheid om te gaan.
5. Zon/Leeuw: ieder mens heeft de vrijheid om expressie te geven aan wat er in zijn of haar hart zit, waardoor de warmte van binnenuit kan stralen als de Zon.
6. Maagd/Mercurius: ieder mens heeft de geestkracht om eigen verantwoording te nemen voor het leven wat je hebt.
7. Weegschaal/Venus: ieder mens heeft de geestkracht zijn hart open te stellen voor alles en iedereen om zich heen.
8. Schorpioen/Pluto: ieder mens heeft de vrije wil om angst te laten varen en in vertrouwen te gaan, waardoor zijn wilskracht op liefdevolle wijze ingezet kan worden, waardoor dat uiterst opbouwend kan zijn.
9. Boogschutter/Jupiter: ieder mens heeft geestkracht zijn innerlijke vertrouwen te vinden, een bron van wijsheid in zichzelf, waardoor je het leven als een avontuur kunt ervaren en anderen kunt inspireren ook vertrouwen te hebben in zichzelf.

10. Steenbok/Saturnus: ieder mens heeft de kracht om de ambitie van zijn ego te ontgroeien en de intenties van de ziel te volgen. De ambitie van de ziel is altijd integer en vol respect voor alles wat leeft.

11. Waterman/Uranus: ieder mens heeft de vrijheid om bewustzijn te vinden, het verbindende punt boven alle ongelijkwaardigheid. Door heilig te geloven in je eigen geestkracht kan iedere duisternis overwonnen worden en kan de Heilige Geest worden gevonden in ieder mens.

12. Vissen/Neptunus: In geestkracht zit liefdekracht, en omdat liefde IS en de vorm er dan niet meer toe doet, worden door de liefdekracht alle mensen verbonden **in vrijheid en saamhorigheid. De nieuwe wereld.**

Het huis waar Uranus staat in je horoscoop geeft het gebied aan waar een hoger weten van jou zit. Daar zit de mogelijkheid je bewuster te worden, want daar zit je geestkracht, je creativiteit en je intuïtieve vermogen, wat zich kan openen via je hart. Dat gaat aan het breindenken voorbij, het heeft met logica niets te maken. Waar Uranus staat is ook het gebied waarop onverwachte dingen plaats kunnen vinden, daar word je op al je belemmeringen wakker geschud. Er kan dus onrust voor jou liggen op dat vlak en je kunt daar ook dwars in zijn en eigenwijs. Maar het is ook op datzelfde gebied, waar jij ervaringen opdoet waardoor je je echte vrijheid terug kunt vinden. Het is de plek waar je in een diepere dimensie van jezelf kunt gaan. Het is de plek waar jij je bewust kunt worden van je zielenstroom, waardoor je je geestkracht vindt. Dat gebied benader je intuïtief, want dat kan niet met je hersens en niet met je emoties, want werkelijk bewustzijn stijgt boven die beide kanten uit. Op het gebied waar Uranus staat wil je vrij zijn en ongebonden en daar kom je dus ook je gébondenheid tegen, die jou dan wakker maakt.

Omdat Uranus ongeveer 7 jaar in een teken loopt, vrij langzaam dus, is de stand van Uranus in de tekens in een persoonlijke horoscoop van minder van belang. Al je leeftijdgenoten hebben immers diezelfde stand. Je zou alleen wel kunnen zeggen, dat Uranus aan het teken waar hij staat iets excentrieks toe kan voegen, iets unieks voor jou, een ongebruikelijke, onconventionele weg die je kunt gaan. Collectief gezien duidt Uranus een tijdgeest aan in een 7-jarige, een 14- en een 21-, een 42- en een 84-jarige golfbeweging. In bepaalde vernieuwende trends, die in iedere fase zichtbaar gemaakt worden, zit altijd een bepaald kosmische ritme. Want ieder individu is een radertje van het collectief, verbonden met het grote geheel.

